

ஜன் வி நோ தினி.

• இல. 5.

மே மீ 1871.

புஸ்த. II.

வாலிபத்திற் செய்யவேண்டிய பழக்கங்கள்.

(தொடர்ச்சி.)

ஏழாவது: பழுதற்ற கொள்கைகளைத் தேர்ந்து ஏற்படுத்திக்கொண்டு அவைகள் எக்காலத்திலும் உனது அபிப்பிராயங்களுக்குச் செய்கை களுக்கும் பிரமாணங்களாயிருக்கும்படி செய்.

கொண்டது கொள்கையென்பது உலகவதந்தி. இது பழுதன்று. சேற்றில் நாட்டிய கம்பம்போல ஸ்திரமின்றி நேரத்துக்கு ஒரு நினைவும், வேளைக்கு ஒரு பேச்சும், சமயத்துக்கு ஒரு செயலுமாயிராமல், கொண்டதே கொள்கையாக உறுதியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு எப்பொழுதும் ஒன்றுபோல நடப்பது நியாயம் ஆனால் மூர்க்கரும் முதலையும் கொண்டதுவிடா என்றபடி, மூடத்தனமாய்த் தகுந்த ஆராய்ச்சியும் நிதானமுமின்றி, மனதிற்குள் நியவாறு எதையும் விடாதுபிடித்துச் சாதித்துக்கொண்டிருப்பது முற்றிலும் தவறேயன்றி வேறல்ல. இதனால் ஒவ்வொருவரும் தம் தம் அபிப்பிராயத்தையும் நடத்தையையும் நிமிஷந்தோறும் மாற்றிக்கொண்டிருப்பதுதான் நியாயமென்று பொருள்படுமா? அப்படி ஒருபொழுதும் படாது. ஆனால் அறிவாளிகள் ஒன்றைப் பரிட்சித்துத் தகுந்த ஆராய்ச்சியின்பேரில் அதைப்பற்றி ஒரு அபிப்பிராயங்கொண்டால், அது அவர்கள் மனதில் எப்பொழுதும் நிலையாக இருக்கவேண்டும் என்பதே கருத்தாம். இவ்வாறு நிலையான கொள்கைகள் ஒருவனிடத்திராவிடில், அவனுடைய நடத்தையும் பேச்சும் ஒன்றும் நிலையாயிரா. அவனை நம்புகிறவர்களுமிரார்கள்.

கிறமையும் விவேகமுமுள்ள மாணக்கர் படிக்கும்போது ஒரு பதம் தட்டுப்பட்டால், அதன் பொருள் இன்னதென்று ஆராய்ந்து பலவழியாலும் நிச்சயித்து மனதில் அமைத்துக்கொள்

ரூர்கள். அப்புறம் அப்பதம் எத்தனைமுறை வரினும் அவர்கள் அகராதி எடுத்துப் பார்க்கிறதில்லை. ஒருதரம் பார்த்த பதத்துக்கு மறுதரம் அகராதி தொடுகிறதில்லையென்பது அவர்கள் தீர்மானம். முதல்தரம் பார்க்கும்போதே செவ்வையாய்ப் பார்த்துத் தெளிந்து புந்தியில் அமைத்துக்கொள்ளுகிறது அவர்கள் வழக்கம். பின்பு என்னென்ன குழப்பங்கள் வரினும், எவ்வளவுகாலஞ் செல்லினும் அதைப்பற்றிக் கலங்குகிறது சந்தேகத்துக்கு இடங்கொடுக்கிற துயில்லை. ஒருவேளை தாங்கள் முதலில் அப்பதத்தின் அர்த்தத்தைக் கண்டுபிடித்த வகையைப்பற்றியாவது, அல்லது அதின் உற்பத்தி முதலிய விஷயங்களைப்பற்றியாவது முக்கியமற்ற சில காரியங்களை அவர்கள் மறந்துபோனாலும், அப்பதத்திற்குள்ள எதார்த்தமான அர்த்தம் இன்னதென்பதைப்பற்றி அவர்களுக்கு நல்ல நிச்சயமிருக்கும். இவ்வாறுதான் சகல காரியங்களிலும் உறுதி இருக்கவேண்டும். நிலையான எண்ணம், நிலையான அபிப்பிராயம், நிலையான யோசனைவேண்டும். சபலச்சித்தம் உதவாது. ஒரு காரியத்தை ஆராய்ந்து அதைப்பற்றி ஒரு அபிப்பிராயங்கொள்ளப் போகையில், முதலிலேயே அக்காரியத்தை நன்றாயும் பூரணமாயும் ஆராயவேண்டும். இப்படிச் செய்வதற்கு ஒரு காலத்தில் போதுமான சாவகாசமில்லையென்றால், தகுந்த சாவகாசம் கிடைக்கும் வரையும் அதைப்பற்றி ஒரு நிச்சயமுஞ்செய்யாமலும், ஒரு அபிப்பிராயமுங் கொள்ளாமலும் பொறுத்திருக்கவேண்டும். அவசரமாயும் படபடப்பாயும் ஒன்றையும் ஒருக்காலஞ் செய்யப்படாது. “ஆய்ந்தோய்ந்து பாராதான் காரியம் கடைமுறைதான் சாந்துயர்தரும்.” இது சின்னகாரியம், அது பெரியகாரியமென்று சொல்லக் கூடாது. ஒன்று ஆராயத்தக்க விஷயமென்றால், அது எதுவாயிருந்தாலுஞ்சரியே, அதை நன்றாய் ஆய்ந்து அமைந்து நிதானிக்கவேண்டும். ஒன்றைப்பற்றி முதல்தடவையில் ஆராய்ச்சிசெய்யும்போதே, அதுவே கடைசிக்கடவையாய் இருந்தாப்போல அவ்வளவு பூரணமாய் ஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டும். இவ்வளவு ஆராச்சியின்பேரிலும் நிச்சயத்தின்பேரிலும் கொண்ட ஒரு அபிப்பிராயத்தைப் பின்பு ஒருக்காலும் மாறவிடாமல் நிலையாகக் கைக்கொண்டுவரவேண்டும். இதுதான் ஒவ்வொரு மாணக்கனுக்கும் இருக்கவேண்டிய நிலையான கொள்கையாம். இவ்வகைக் கொள்கைகையுடையவன்தான் எப்பொழுதும் உறுதியும் ஒரேநிலையுமான நடத்தையுள்ளவனாவான்.

மேற்சொல்லியவைகளினால் ஒருவன் ஒருகாலத்திற் கொண்ட கொள்கையை மறுகாலத்தில் எந்த முகாந்தரத்தினாலாவது மாற்றப்படாதென்று அனர்த்தம்பண்ணலாகாது. தான் ஒருகாலத்திற் கொண்ட கொள்கை தப்பிதமென்று ஒருவன் புந்தியிற் படுமாகில், அவன் தப்பிதமான அக்கொள்கையை உடனே விட்டுவிட்டுச் சரியான கொள்கையை அதுஷ்டிப்பது தவறாகாது. இங்கே சொல்வதெல்லாம் கூடி, ஒவ்வொருவரும் பழுதற்ற நிலையான கொள்கைகளை ஏற்படுத்தி வைத்துக்கொண்டு அவற்றின்படி நடக்கவேண்டுமெயொழிய, மனம்போனவாறு நேரத்துக்கொரு சிந்தனைசெய்து, இப்படியும் அப்படியுமாக மாறிமாறி ஸ்திரமின்றிக் காற்றாடிபோலச் சுழல்வது சரியல்லவென்பதேயாம். திருஷ்டாந்தமாக: ஒரு மாணுக்கன் நான் பொய்சொல்லப்படாது, பிறரை வஞ்சிக்கப்படாது, வம்பும் அவதூறுமான பேச்சுகளுக்கு இடங்கொடுக்கப்படாது, ஒரு நேரமாவது சோம்பலாயிருக்கப்படாது, கடமையான காரியத்தை முந்தியும், பிரியமான காரியத்தைப் பிந்தியும் செய்யவேண்டும், எப்பொழுதும் யோக்கியமும் யதார்த்தமுமானதை நடப்பிக்கவேண்டும், எவர்க்கும் உபகாரஞ்செய்ய நாடவேண்டும் என்று இப்படிப் பல நல்ல தீர்மானங்கள் செய்து கொண்டால், அப்புறம் அவற்றைவிட்டு வழுவல்காது. இப்படிச் செய்தால் இன்ன சங்கடமுண்டாகுமே, அப்படிச்செய்தால் இன்ன லாபங்கிடைக்குமே ஆதலால் தற்சமயத்தில் இப்படித்தான் நடக்கவேண்டுமென்று முந்திய கொள்கையை அல்லது தீர்மானத்தை விட்டுவிடலாகாது. என்னநேரிட்டாலும் முதலில் சரியென்று ஒத்துக்கொண்ட கொள்கையின்படியே எப்பொழுதும் நடக்கவேண்டும். ஒருதரம் நன்காராய்ந்து சரியென்று ஒப்பி, நடத்தைக்குப் பிரமாணமாகத் தழுவிக்கொண்ட பழுதற்ற கொள்கைகளைக் குறித்துக் காலத்துக்குக்காலம் சந்தேகிக்கவும்படாது. சோதனை நேரிடுஞ்சமயங்களில் முந்தி ஏற்படுத்திக்கொண்ட கொள்கைகள் தீர்மானங்களைப்பற்றி, அவை சரியானவைகளோ சரியல்லனவோ என்று ஆராய்ந்துபார்க்க எத்தனிக்கப்படாது. சோதனைகாலம் ஆராய்ச்சிக்கத்தக்க காலமல்ல. அப்படிப்பட்ட காலங்களில் யதார்த்தத்தின்படியல்ல, நமது விருப்பம் போகும் போக்குக்கிசையவே முடிவுசெய்துகொள்வோம். ஆதலால் எக்காலத்திலும் சபலசிக்கத்துக்கிடங்கொடாமல், திடசிக்கத்துடன் ஸ்திரமாக நின்று முன்ன

மே கொண்ட நல்ல கொள்கைகளைக் காத்துநடப்பதுதான் அறிவாளிகளுடைய தன்மையாம். இதை விளக்கிக்காட்டப் பின்வரும் திருஷ்டாந்தமொன்றே போதும்.

அங்கிலேயதேசத்தில் லாத்திமர் என்ற பேர்போன ஒரு சிரேஷ்ட குருவானவர் இருந்தார். அவர் வயதுசென்று பலங்குறைந்து தளர்ந்தகாலத்தில், சமயவிரோதிகள் அவரைப் பிடித்துத் தருக்கவாதத்துக்கிழுத்து, உனது கொள்கை சரியென்றால் அதை நியாயதாட்டாந்தங்களாலே ஸ்தாபி, அல்லது அதை விட்டுவிடு, இரண்டுமல்லவென்றால், உன்னைக் கொன்றுபோடுவோமென்று நெருக்கினார்கள். அப்பொழுது அந்த மகாத்துமா: “கடுக்கியொருவன் கடுங்குறபேசி, மயக்கிவிடினு மனப்பிரிப்பொன்றின்றித் துளக்கமிலாதவர் தூயமனத்தார்” என்றபடி, ஸ்திரமும் தெளிவுமுள்ள மனதுடையராய், எதிரிகளை நோக்கி இப்பொழுது உங்க ளோடு எதிர்வாதஞ்செய்ய எனக்கு மனமுமில்லை, பல்முமில்லை. என் சமயகொள்கை சரியென்பதைக்குறித்து நான் சுகமும் பலமுமாயிருந்த என் வாஸிபவயதில் எனது மனோசக்தியெல்லாஞ்செலுத்தி ஆராய்ந்து தெளிந்து நிச்சயித்திருக்கிறேன். அதை மறுபடியும் பரிசீலித்துப்பார்க்கவேண்டிய அவசரமில்லை; அதன் உண்மையைக்குறித்து என் மனதில் கிஞ்சித்தும் சந்தேகமில்லை. ஆதலால் நான் கொண்டகொள்கையை விடுவதிலும் சாவதே அதி உத்தமமென்று மறுமொழி சொன்னார். இவ்வளவு ஆழத்தில் வேர்வீழ்த்து, இவ்வளவு பலத்த அஸ்திபாரத்தின்பேரில் நிற்கிற கொள்கையே நிலையான கொள்கையாம். இப்படிப்பட்ட கொள்கைகளைத்தான் மாணுக்கர் தெரிந்து தெளிந்து, தங்களுடைய சகல செய்கைக்கும் அபிப்பிராயத்துக்கும் ஆதாரமாகக் கைக்கொள்ளவேண்டும்.

எட்டாவது: செய்யும் எந்தக் காரியத்தையும் செம்மையாய்ச் செய்யப் பழகு.

“செய்வன திருந்தச்செய்” என்றாள் ஓளவை. திருத்தமாயும் செவ்வையாயும் ஒன்றைச் செய்கிறதானால் செய்வீனாயின் உத்தேசியத்துக்கிசைந்த செயலாம்; மற்றெல்லாம் வியர்த்தமாம். திருந்திய செய்கையானது செய்தவனுடைய திறமையை விளக்கிக்காட்டுவதுமன்றி, எவர்க்கும் திருத்தியையும் இன்பத்தையும் விளைவிக்கும். ஆதலால் வாஸிபர்கள் தாங்கள் செய்யும் எந்தக் காரியத்தை

யும் திருத்தமாய்ச் செய்யப் பழகவேண்டும். அநேக விஷயங்களில் தேறி, இந்த ஒன்றில்மாத்திரம் தேர்ச்சியடையாத கல்விமான் இன்னும் நிறைவுடையவனல்ல, பெரிய குறைவுடையவனே. இந்தக் குறைவு வேறெவ்வழியாலும் நிரம்பாது. ஆதலால் இளைமையிலேயே எந்தக்காரியத்தையும் செம்மையாய்ச் செய்யப் பழகவேண்டும்.

ஆங்கிலேய நூலாசிரியர்களில் ஜான்ஸன், கிப்பன் முதலிய சில பிரபல விந்துவான்கள் ஒருதரம் எழுதினதை மறுதரம் வாசித்துப்பார்க்கவாவது திருத்தவாவது விரும்பாமல், அந்தப்பிரகாரமே அதை அச்சுக்கு அனுப்பும் பழக்கமுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். இந்த அபூர்வ சாமர்த்தியம் பழக்கத்தினாலானதேயன்றி வேறில்லை. இந்தப் பழக்கம் வருதற்கு அமைதியும், தெளிவும், ஆலோசனையும் வேண்டும். ஆத்திரமும் படபடப்புமாய்ச் செய்வது இளைஞர்களுக்கு இயல்பு. அவர்களிடத்தில் அமைதியும் பொறுமையும் காண்பது அருமை. இதனால் செய்கிற காரியத்தைத் தந்திராணிக்கிசையச் செய்கிற வாலிபர்களைக் காண்பதும் அருமையாயிருக்கிறது. எவ்வளவு சீக்கிரம் செய்துவிட்டான், எவ்வளவு சீக்கிரம் எழுதிவிட்டான், எவ்வளவு சீக்கிரம் முடித்துவிட்டான் என்கிற பேச்சுக் கேட்க வாலிபருடைய கூட்டத்தில் வழங்கக்காணலாம். எவ்வளவு நன்றாய்ச் செய்திருக்கிறான், எவ்வளவு நேரத்தியாய் எழுதியிருக்கிறான், எவ்வளவு செம்மையாய் முடித்திருக்கிறான் என்கிற வார்த்தை அவர்களுக்குள் மிகவும் அபூர்வம். இது மெத்தக்கேடான வழக்கம். எதுவானாலுஞ்சரி, செய்யத்தக்க காரியமென்றால், அதை எவ்விதத்திலும் செம்மையாய்ச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்ய அதிக நேரம்பிடிக்குமென்று சிந்திக்கப்படாது. முதலில் சற்றுத் தாமதமாய் நடந்தாலும், பழக்கத்தினால் வரவரத் தீவிரமடைந்து கடைசியில் வெகு சீக்கிரத்தில் திருத்தமாய்ச் செய்யத்தக்கத் திராணி வந்துவிடும். இளைமையிலேயே இந்தப் பழக்கத்தை அடைந்துகொள்ளாததினால் எத்தனைபேர் தங்கள் பிரயாசத்தைப் பாழுக்கு இறைத்து, பாடுபட்டும் பலன் அறுபவியா திருக்கிறார்கள். கல்விகற்றுத் தேறிய அநேகருடைய எழுத்தும் வாசிப்பும் பிறருக்கு இன்பந்தராமற்போவதற்குக்காரணமென்ன? அநேகருடைய வேலை மதிப்படையாமல் அழிந்துபோவதற்கு முகாந்தரமென்ன? செம்மையாய்ச் செய்யும் பழக்கமொன்றில்லா

மைதான் காரணம். யூறிபிட்ஸ் என்று பேருள்ள வித்துவான் ஒருவனிருந்தான்; அவன் ஒருநாளெல்லாம் பாடினது மூன்றுவரிக்குமேவிராது. அக்காலத்தில் வேறொரு வித்துவானுமிருந்தான்; அவன் நாளொன்றுக்கு முந்நூறுவரி வீதம் பாடினான். கடைசியில் முடிவென்ன? மூன்றடி பாடினவனுடைய பாட்டும் புகழும் அழியாது இந்நாள்வரையும் இருக்கின்றன. முந்நூறு அடி பாடினவனுடைய பிரயாசையும் பேரும் அன்றே ஒழிந்துபோயின. நம்முடைய தேசத்தில் வள்ளுவர், கம்பன் முதலிய மகா வித்துவான்கள் புகழுடம்புபெற்று இந்நாள்வரையும் ஜீவித்திருப்பதற்குக் காரணமென்ன? செய்ததை நன்றாய்ச் செய்ததேயாம். ஆதலால் வாசிபனே, உன்னுடைய வாசிப்பும் பேச்சும் எழுத்துமெல்லாம் கொஞ்சமாயும் திருத்தமாயுமிருக்கட்டும். “ஒருவன் மதிநன்று மாசறக் கற்பின்” என்றார் சான்றோர். கொஞ்சம் படித்தாலும் நன்றாய்ப்படி, கொஞ்சம் எழுதினாலும் நன்றாய் எழுது, கொஞ்சம் பேசினாலும் நன்றாய்ப் பேசு; எல்லாம் திருத்தமாயும் செவ்வையாயும் இருக்கட்டும்; அப்பொழுது உன் பிரயாசம் வீண்போகாது பயன்படும்.

அருமையான அநேக காரியங்களைச் செய்து சித்திபெற்ற ஒரு பெரியவரைப்பார்த்து: நீர் இத்தனை காரியங்களையும் எப்படி முடித்தீர் என்று வேறொருவர் கேட்டபோது, அவர் சொன்ன மறுமொழியாவது: நான் ஒரு காரியம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் வேறுகாரியத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்கிறதேயில்லை; அந்நேரத்துக்கு அதுவே பிரதானம். ஒன்றைச் செய்யும்போது அதை மறுபடியும் திருப்பிச்செய்ய வகைபண்ணாமல், அறாகுறையின்றிப் பூரணமாயும் செவ்வையாயும் செய்துமுடிக்கப் பிரயாசப்படுவது என்னுடைய வழக்கம் என்றார். ஒரு நேரத்தில் ஒரு காரியம் பார்க்கிறதேயன்றி, இரண்டு மூன்று விஷயங்களில் தலையிடுகிறதில்லை என்னும், இந்த விதியை எப்பொழுதும் ஞாபகத்தில் வைத்து நடப்பவர்கள் எடுத்தகாரியமெதையும் நன்றாய்ச் செய்யப் பழகிக்கொள்வார்கள். காகிதம் எழுதும்போது மிகுந்த படபடப்புடன் கோழிகிண்டி ஊற்போல் கோணல்மாணலாய்க் கிறிவிட்டுக் கடைசியில் அவசரத்திலெழுதினேன், பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று போக்குச்சொல்வது பெரிய தப்பிதம். அப்படிச் செய்யுமார்க்கு நிதியாயில்லை; சில சமயங்களில் நீ எழுதினதை வாசிக்க

பொருட்களுக்குள்ள விலையானது அவற்றிற்கு அடங்கும் வேலை அல்லது பிரயாசத்தினால் உண்டாகின்றதென்று சொன்னோம். அந்த விலையானது பொருட்களின் வரத்துக்குத் தேவைக்கும் தக்கதாக சிதிரியில் கொஞ்சம் பேதப்படுகிறதென்று காணலாம். சில சமயங்களில் ஒருமாசத்து வேலையடங்கிய ஒரு பொருள் அதற்குச் சரியாய் ஒருமாசத்து வேலையடங்கிய வேறொரு பொருளுக்கே மாறப்படாமல், இரண்டுமாசத்து அல்லது அரைமாசத்து வேலையடங்கிய பொருளுக்கு மாறப்படும். ஆயினும் இப்படி நெடுங்காலம் நடக்கமாட்டாது. சொற்பநாளில் மாறுதலுண்டாகிவிடும். கடைசியில் எல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று சரியாய் சமநிலைக்கு வந்துசேரும். ஆதலால் காலபேதத்தினிமித்தம் அதிக அல்லது கொஞ்ச வரத்தினாலும் தேவையினாலுமுண்டாகிற இந்த மாறுதலானது, பண்டமாற்றின் ஆதாரப்பிரமாணத்தை ஓரணுவளவாவது அசைக்கவில்லையென்று பரிஷ்காரமாய் விளங்குகிறது. அதாவது, பண்டமாற்றுச் செய்யும்போது ஜனங்கள் பொருளுக்குச் சரியான பொருளையல்ல, வேலைக்குச்சரியான வேலையையே மாறுகிறார்கள். பண்டமாற்றுகிறவர்களால் அல்லது வியாபாரிகளால் பொருட்களுக்கு தூதன விலையுண்டாகிறதில்லை. விலையெல்லாம் வேலையினளவாகவே ஏற்படுகின்றது. பின்னை வியாபாரிகளால் பயன் யாதெனில்: அவர்களால் காலமும் பிரயாசையும் லாபமாகின்றன. ஒரு சமுசாரிக்குக் கறிபதார்த்தங்களுக்கு மிளகு வேண்டுமாகில், அவன் தன்னிடத்துள்ள தானியத்தைச் சுமந்து கொண்டு மிளகு விளைகிற இடத்துக்குப்போய் மாறவேண்டும். ஒருவேளை அது இருநூறு முந்நூறுநாழிகைவழி தூரத்திலிருக்கலாம். இவ்வளவுதூரம் சென்று வாங்கிவருகிறதற்கு எவ்வளவு காலமும் பிரயாசையும் பிடிக்கும். அதனால் அந்த மிளகின்விலை எத்தனைமடங்கு அதிகமாகும். மேலும் அந்தச் சமுசாரி இப்படியே தனக்குத் தேவையான ஒவ்வொரு பொருளையும் அலைந்து திரிந்து சம்பாதிக்கவேண்டுமாகில் எப்படி முடியும்? ஆனால் வியாபாரிகள் என்று சிலர் ஏற்பட்டு, இந்த வேலையைப்பார்க்கிறதினால் விற்கிறவர்களுக்கும் கொள்ளுகிறவர்களுக்கும் வெகுதூரம் காலமும் பிரயாசையும் லாபமாகின்றன; பொருட்களும் *சரியான விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. செய்பொருட்களுக்காவது, விலை பொருட்களுக்காவது உடையவன் தன் உழைப்புக்குத்தக்கப்படி

என்னவிலை இடுகிறோமே, அந்த விலையே அந்தப் பொருளுக்கு நியாயமான விலையாகின்றது. பொருட்களை அலைந்துதிரிந்து வாங்குகிறதில் ஜனங்களுக்கு நேரிடும் செலவையும் சங்கடத்தையும் வியாபாரிகளானவர்கள் வெகுதூரம் நீக்கி, அப்பொருட்களைத் தாங்களே சம்பாதித்துவந்து சொற்ப லாபத்துக்கு விற்கிறதினால், விற்கிறவர்கள் வாங்குகிறவர்களென்ற இருதிறத்தாருக்கும் மிகுந்த பிரயோஜனத்தை உண்டுபண்ணுகிறார்கள். எப்படியெனில்: பொருட்களை விளைவிக்கிறவர்கள் 'அல்லது செய்கிறவர்களாகிய' விற்கிறவர்கள் தங்களுடைமையை வெகு சீக்கிரத்தில் அதிகச் செலவின்றி வியாபாரிகளுக்கு விற்றுப்போட்டு வேறு காரியத்தில் பிரவேசிப்பார்கள். வாங்குகிறவர்களாகிய ஜனங்களும் தங்களுக்கு வேண்டிய பொருளை வேண்டிய சமயத்தில் வேண்டிய அளவு சங்கடமின்றி வியாபாரிகளிடத்திலிருந்து வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

பண்டமாற்றுக் காலதாமதமின்றி எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நடக்கிறதோ, அவ்வளவு வர்த்தகர்களுக்கும் ஜனங்களுக்கும் நன்மை. எப்படியெனில், உடனைக்குடனே பொருட்கள் விலையாகிக் கொண்டுவந்தால், சொற்ப முதலை வைத்துக்கொண்டு அதிக வியாபாரஞ்செய்யலாம். அதனால் வருஷாந்த வருமானம் அதிகப்படும், வருமானம் அதிகப்படுவதினால் சொற்ப லாபத்துக்குச் சரக்குகளை விற்பார்கள். சாமான்கள் சொற்ப கிரயத்துக்கு அகப்படுவதினால், ஜனங்களுக்குண்டாகும் செளக்கியங்களெவையெனச் சொல்லவேண்டியதில்லையே. இதனாலேதான் தேசம் செல்வமாயிருக்குங்காலத்தில் வியாபாரம் அதிகச் சுறுக்காய் நடக்கிறது. அதனால் செய்கிறவர்கள், விற்கிறவர்கள், கொள்ளுகிறவர்கள் என்ற முத்திறத்தவரும் லாபமடைகிறார்கள்.

பண்டமாற்று சுறுக்காய் நடப்பதற்கு மூன்று காரணங்கள் உண்டு. முதலாவது ஜனங்களுடைய அறிவு. சுகம் அறுபவிர்த்தற்கு வேண்டிய பொருட்கள் இன்னின்னவென்றும், அவற்றை இன்னபிரகாரம் சம்பாதிக்கலாமென்றும் அறிந்தால்தான் அந்தப் பொருட்களைத் தேடி அறுபவிக்க ஒவ்வொருவருள்ளத்திலும் ஆண்சுபிறக்கும். ஆரம்பத்தில் கப்பல்யாத்திரை செய்தவர்கள் எழுதிய புஸ்தகங்களை வாசித்திருப்பவர்களுக்கு இதுசம்பந்தி பரிஷ்காரமாய்த் தெரியவரும். புதிதாய்க் கண்டுபிடிக்கப்

பட்ட தீவுகளிலுள்ள ஜனங்கள் கப்பல்காரர் கொண்டுபோன கத்திகளையும், பலவகையான ஆயுதங்களையும், ஆபரணங்களையும் கண்டவுடனே, தங்களிடத்திலுள்ள பொருட்களைக் கொடுத்து அவைகளை மாற்றிக்கொள்ள எவ்வளவான ஆசையைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறே எத்தேசங்களிலும் சமரசாரபத்திரிகைகள், பிரயாண புஸ்தகங்கள், அந்நிய ஜனங்களோடு உண்டுபடும் சம்பந்தங்கள் முதலிய பல ஏதுக்களினால் அறிவு பரம்பும்போது, பண்டமாற்றினால் தூதனபொருட்களைச் சம்பாதித்துக்கொள்ள அத்தேசங்களில் ஆசைபிறக்கிறது. நம்முடைய தேசத்தின் தற்காலச்சீரும் இதற்கு நல்ல திருஷ்டாந்தமாம்.

இரண்டாங்காரணம் முயற்சி. ஆசை ஜனிக்கிறதுமாத்திரம் போதாது; நாமும் தகுந்த முயற்சிசெய்யவேண்டும். முயற்சி செய்து பலனடைந்தால்தான் அதைக்கொண்டு பல பொருட்களை மாற்றி அந்த ஆசைக்குத் திருப்திசெய்யக்கூடும். நாற்காலி மேசை முதலியவற்றின் உபயோகத்தை அறிந்து அவற்றின்பேரில் எவ்வளவு ஆசைவைத்தபோதிலும், அவற்றிற்குப் பதில்கொடுத்து மாற்றும்படி நாம் முயற்சிசெய்து ஒன்றைச் சம்பாதிப்பாவிட்டால் அந்தப் பொருட்கள் நமக்குக் கிட்டா. ஆகையினாலே தனவான்கள் தரித்திரரைப்பார்க்கிலும் மிகவும் அதிகமாய் அநேக பொருட்களை வாங்குகிறார்கள். அதிக சம்பளக்காரன் சொற்ப சம்பளக்காரனிலும் அதிகமான பொருட்களைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளத் திராணியுடையவனாயிருக்கிறான். அவ்வாறே சமுசாரிகள் தீயந்து போன காலத்திற்பார்க்கிலும், நல்ல வினைச்சலுள்ள காலத்தில் அதிகமான பொருட்களை வாங்கி அதுபவிக்கிறார்கள். தாரித்திரம்பிடித்த தேசத்தில்பார்க்கிலும் செல்வம் நிறைந்த தேசங்களில் வியாபாரங்கள் வெகு சுறுக்கும் மிகுதியுமாய் நடக்கிறதற்குக் காரணம் இதுவே.

மூன்றாவது ஜனங்களுடைய யோக்கிதை. பண்டமாற்றானது பெரும்பாலும் கொஞ்சக்காலம் காத்திருந்து நடத்தவேண்டியதே யொழிய, எப்பொழுதும் ஒரே நிமிஷத்தில் முடித்துப்போடக் கூடிய காரியமல்ல. அவ்வாறு ஒரு பொருளைக்கொடுத்து வேறொரு பொருளை மாறுவதற்குச் சற்றுக்காலம் தாமதீத்து அதுவரையும் அப்பொருளை வைத்துக் காத்துக்கொண்டிருக்கையில் அது களவுமுதலிய பல மோசங்களுக்குள்ளாகலாம். அப்பா

யாகிற பட்சத்தில் பண்டமாற்றுச் செம்மையாய் நடந்தேறமாட்டாது. மேலும் அயோக்கியர்கள் மிகுத்திருப்பார்களாகில், அத்தேசத்தில் கொடுக்கல் வாங்கல் முதலிய வியாபாரங்களில் நேர்மையும் நாணயமுமின்றி, பலவகையான வஞ்சனைகளும் சூதுகளும் பெருகி, பண்டமாற்றுக்கு மிகுந்த இடையூறுண்டாகும். சுபடிகளோடும் திருடர்களோடும் யார்தான் வியாபாரஞ்செய்யச் சம்மதிப்பார்கள். கூடுமானால் அயோக்கியர்களுடைய சகல சங்காத்தத்தையும் விட்டொழிக்கவே யாவருந் தேடுவார்கள். ஆதலால் ஜனங்கள் பெரும்பாலும் நல்லொழுக்கமும் நீதியுமுள்ள யோக்கியர்களாயிருப்பதே பண்டமாற்று சுறுக்காய் நடந்தேறுவதற்கு ஏதுவாம். அந்நியதேசங்களிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு அநியாயஞ்செய்யாமல் அவர்களோடு பட்சமாயிருந்து, நீதியும் நியாயமுமானதை நடப்பித்தால்தான் அவர்கள் தங்கள் தேசத்திலுள்ள பொருட்களை நம்முடைய தேசத்திற்குக் கொண்டுவந்து, நம்முடைய பொருட்களை அவர்கள் தேசத்திற்குக் கொண்டிபோவார்கள். அதனால் இருதேசத்தாருக்கும் மிகுந்த நன்மையும் பலனுமுண்டாகும். பிறர்காரியத்துக்கு இடங்கொடாமல், முற்றிலும் தன் காரியமே நோக்குகிற தற்பொழிவுள்ள சிந்தையானது தனக்கே கேடுவிளைவிக்கிற சிந்தையாம்.

காலீப் அரசனையும் நிசவுகாரனையும் பற்றிய கதை.

பாக்தாப்பட்டணத்தில் அரசாட்சிசெய்துவந்த காலீப் என்ற அரசன் மகா அலங்காரமும் மாட்சிமையும் பொருந்திய அரண்மனையொன்றைக் கட்டினான். அவ்வரண்மனை முகப்புக்கெதிரில் ஓர் எளிய நிசவுகாரனின் ஓட்டைக்குடிசை ஒன்றிருந்தது. அக்குடிசையில் வாசஞ்செய்த வார்த்திகளுகிய நிசவுகாரன் அரும்பாடுபட்டு, அன்றாடக ஜீவனஞ்செய்து, மனரம்மியமுள்ளவனும், வெளியில் கடன்உடன்படாதவனும், பின்னுக்கு என்ன செய்யலாமென்ற கவலைகொண்டிராதவனும், மற்றவர்கள்மேல் தான் பொறுமைகொள்ளாதவனும், மற்றவர்கள் தன்பேரில் பெருமைகொள்ள ஏதுவற்றவனுமாயிருந்து, மிகமரியாதையாக் காலீபுலங்கழித்துவந்தான். இவனுடைய குடிசை ராஜ அரண்மனைக்கு

எதிரிலிருந்ததினால், ராஜனுடைய பிரதான மந்திரியானவன் முன்பின் ஒன்றையும் யோசியாமல், அக்குடிசையை இடித்துத் தகர்த்துத் தரைமட்டமாக்கிப்போடவேண்டுமென்று சொன்னான். ஆனால் காலீப் அரசனுடைய அப்படிச்செய்வது நியாயமல்லவென்றும், அக்குடிசைக்குடையவனை அழைப்பித்து அதற்குப் போதுமான கிரயத்தை அவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அப்பால் அதை இடித்துப்போடவேண்டுமென்றான். அப்படியே ராஜனுடைய ஊழியக்காரர்கள் நிசவுக்காரனிடம் போய், இத்தககுடிசைக்காக உனக்கு இஷ்டமான திரவியங்கொடுக்கீ ராஜன் சித்தமாயிருக்கிறார். காரியம் இப்படியிருப்பதால், உடனே நீ உன் சாமான்களை அப்புறப்படுத்திக் குடிசையை ஒழித்துவிடு என்றார்கள். அதற்கு அவ்வெளிய நிசவுகாரன் மிகுந்த விசனத்துடன் உங்கள் பணத்தை நீங்களே வைத்துக்கொள்ளுங்கள். எனக்குச் சொந்தமாகிய இக்குடிசையை நான் ஒருபோதும் விடேன். என் கையினால் வேலைசெய்ய எனக்கு சக்தியிருக்குமட்டும் யாதொரு குறையும் எனக்கில்லை. நான் இக்குடிசையை எவர்க்கும் விடுக எவ்வளவுஞ் சம்மதியேன். நான் பிறந்ததும் இக்குடிசை, என் தகப்பன் பாட்டன் பூட்டன் முதலிய என் முன்னோர்கள் இருந்து வாழ்ந்து இறந்ததும் இக்குடிசை. நான் இனிச் சாக விரும்புவதும் இக்குடிசையிலேயே. ஆகையால் நான் என் மனதாற இதை ஒருவனுக்கும் விடேன். காலீப் அரசனுக்கு இஷ்டமானால், என்னை இக்குடிசையிலிருந்து தூத்திவிட்டுப் பின்பு அதை இடித்துப்போட்டும். அப்படி அவர் செய்வாரானால் நான் தினந்தோறும் என் குடிசை நின்ற இடத்தில்தான் உட்கார்ந்து, ராஜ்கத்தினால் எனக்கு நேரிட்ட நிர்ப்பாக்கியத்தை நினைத்து நினைத்துப் புலம்பி அழுதுகொண்டே இருப்பேன். இத்துயரக்காஷியை ராஜன் காலீதோறும் பார்க்கவேண்டிவரும். அப்பொழுது தரவது என் நிர்ப்பந்த நிலைமையைப்பார்த்து இளநெஞ்சையுடைய அரசன் இரங்கமாட்டாரா? என்றான். இவ்வாந்ததைகளை மந்திரியானவன் கேட்டுக் கடுங்கோபங்கொண்டு, நிசவுகாரனுடைய துணிகரமான முரண்டுத்தனத்தினிமித்தம் அவனுக்குத் தகுந்த சினைசெய்யவும், அவனுடைய குடிசையை அக்ஷணமே இடித்துத் தகர்த்துத் தரைமட்டமாக்கவும் தீர்மானித்தான். இதுகாரியம் காலீப் அரசனுக்குத் தெரியவந்தபோது, தம் மந்திரியின் குரு

தீர்ப்புக்குத் தம் அநாமதிகொடாமல் மந்திரியைத் தம்மிடத்தில் அழைத்து, நீ உடனே இந்த ஏழை நிசவுகாரன் குடிசையை என் செலவில் பழுதுபார்த்து அவனுக்குக் கொடு. இப்படி செய்வதினால் அக்குடிசையுள்ள நாளெல்லாம் அது என் மகிமைக்கு அத்தாட்சியாயிருக்கும். எப்படியெனில், பிற்காலத்திலுள்ள ஜனங்கள் இக்குடிசையைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் என் ஆளுகை நீதியுள்ளதென்பதற்கு அக்குடிசையை ஓர் சிறப்பான ஓர்பகஸ்தம்பமென மதிப்பார்கள். ஜனங்கள் என் மாட்சிமைபொருந்திய அரண்டையைப் பார்க்கும்போது, நான் மகிமையுள்ளவெனன்று சொல்லுவார்கள்; எதிரிலுள்ள அக்குடிசையைப்பார்க்கும்போது நான் நீதியுள்ளவெனன்று கூறுவார்களென்றான்.

ஆபிரிக்காபிரயாணம்.

(தொடர்ச்சி.)

மேலே சொல்லப்பட்ட டாலிக்காபட்டணத்திலுள்ள குடிகள் பவுலாஸ் என்னப்பட்ட ஜாதியார். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் மிக ஐஸ்வரியவந்தர்கள். இந்த ஐஸ்வரியம் யானைத்தந்த வியாபாரத்தினாலும், பிரயாணிகளுக்கு வேண்டிய சாமக்கிரயங்களை விற்பனைசெய்கிறதினாலுமுண்டாயிற்று. பார்க்கென்பவர் இப்பட்டணத்துக்குவந்து, பாண்டோ என்னும் அந்நாட்டு அரசனுக்குச் செலுத்தப்படும் வரிகளைத் தண்டல்செய்யும் ஓர் உத்தியோகஸ்தன் வீட்டில்போய்த் தங்கியிருந்தார். அவர் மறுநாள் அவ்வுத்தியோகஸ்தனோடேகூட டாலிக்காபட்டணத்திலிருந்து புறப்பட்டு, மேற் சொல்லிய அரசன் வாசஞ்செய்யும் ராஜதானியாகிய பாட்டிக் கொண்டா என்னப்பட்ட பட்டணத்துக்குப் பிரயாணம்பண்ணினார். இப்படி அவர்கள் புறப்பட்டுப்போகும் வழியில் அவர்களோடுகூடப்போன உடன்பிரயாணிகளில் இருவருக்கு ஓர்கடுஞ்சண்டை நேரிட்டு, அவர்கள் ஒருவகையொருவர் பலவித தூஷணவார்த்தைகள் சொல்லி வைதுகொண்டார்கள். ஆபிரிக்கானருக்குள் ஒருவருக்கொருவர் சண்டைசச்சரவு நேரிடுஞ்சமயங்களில் ஒருவன் தன்னை எதிரியானவன் அடித்தாலும் சகித்துக்கொள்வான். ஆனால் அவன் தன் தாய்தந்தையர் முதலிய முன்னோர்களைக்குறித்து தூஷணவார்த்தைகளைச் சொல்லக்கேட்டால் சம்

றென்கிலும் பொறுக்காமல் கடுங்கோபங்கொள்வான். ஆபிரிக்
கானருக்குள் இழிகுலத்தாராகிய அடிமைகளுக்குள்ளுங்குட்
சண்டைச்சச்சரவு நேரிடுங்காலத்தில் ஒருவனை மற்ருருவன் தூஷ
ணிக்க எத்தனித்தால், அவன் எதிரியைப்பார்த்து: நீ என்னை
அடித்தாலும் அடி; ஆனால் என் தாய்தந்தையர்களைமாதிரும் தூஷ
ணியாதே என்னும் பழமொழியான வார்த்தைகளைச் சொல்லக்
கேட்கலாம். மேற்சொல்லிய பிரயாணிகளிருவருக்கும் உண்டான
வாக்குவாதம் வரவர் மும்மரமாகி, அவர்களிலொருவன் தன்
னிடமிருந்த பட்டயத்தை உருவிக் கொண்டு எதிரியை வெட்
டப்போனான். அப்போது பார்க் என்பவர் அவனைத் தடுத்தது,
நீ இஃகணமே உன் பட்டயத்தை உரையில் போட்டாலாயிற்று,
இல்லாவிடில் நான் உன்னைத் திருடனாகப் பாவித்து, என் துப்
பாக்கியினால் உடனே சுட்டுப்போடுவேனென்பதற்குச் சந்தேக
மில்லையென்று சொல்லிப் பயமுறுத்தினார். அத்துடன் சண்டை
முடிந்தது. பின்பு அவர்களெல்லாரும் ஏகோபித்து வழிநடந்து
கனேடோ என்னும் ஓர் ஊருக்குப்போய் அன்று இராத்தங்கி
னார்கள். அவர்கள் அவ்ஊருக்குள் தங்கின இடத்தில் ஊர்கள்
தோறும் போய்ப் பாடி ஜீவனஞ்செய்யுந் தேசாந்திரி ஒருவன்
வந்து, பலவித விநோதமான கதைகளைச்சொல்லி, அநேக இனிமை
யான பாடல்களைப் பாடினான். இவற்றைப் பார்க் என்பவரும்
அவரோடே சேர்ந்த பிரயாணிகளும் அன்று இராத்திரி ரெடுரோ
வரையினும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் மறுநாள்
கனேடோ பட்டணத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு, வழியில் ஆட்டி
டையர்களிடத்தில் கொஞ்சம் பாலையும் ஓர்வித தானியமாவை
யும் விலைக்கு வாங்கி ஆகாரஞ்செய்து சற்றுநேரம் இளைப்பாறி
விட்டு, அப்பால் புறப்பட்டு அஸ்தமனவேளையில் கூர்க்காரணி
என்னும் பட்டணத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

டிசெம்பர் 17உ அவர்கள் கூர்க்காரணியை விட்டுப் புறப்
பட்டு, அன்று இராத்திரி தூகி என்னும் ஓர் சிறுகிராமத்திற்
போய்த் தங்கினார்கள். இக்கிராமத்தில் சாமக்கிரயங்கள் வெகு
மலிவாயிருந்தன. ஒரு பெரிய மாட்டை (6) அம்பர் துண்டுகளைச்
கொடுத்து வாங்கினார்கள். டிசெம்பர் 18உ மேஸ்டர் பார்க்
என்பவரும், அவரோடே கூடவந்த பிரயாணிகளும் தூகி என்
னும் கிராமத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு ஒரு ஆரணியத்தின் வழி

யாய்ப் பிரயாணம்பண்ணினார்கள். இப்படி அவர்கள் பிரயாணம் பண்ணுகையில், அவர்கள் தங்களுடன் கூடக் கொண்டுபோன கோவேறு கழுதைகளில் ஒன்று நேராய் நடக்காமல் வெகு முரண்டுபண்ணிக்கொண்டிருந்தது. அப்போது அவர்களைச்சேர்ந்த நீக்கரோ வேலையாட்களில் ஒருவன் பின்வரும் விநோதமான உபாயஞ் செய்து அக்கழுதையைச் சீர்ப்படுத்தி நேருக்குக் கொண்டுவந்தான். அவ்வுபாயம் என்னவெனில்: சமீபத்தில் நின்ற ஒரு விருட்சத்தின்பேரில் அவன் ஏறி, அதினின்று இருகவருள்ள ஒரு கொம்பை வெட்டிவந்து, அக்கொம்பின் பிளப்பைக் கடிவாளம் போலக் கழுதையின் வாயில் கொடுத்து, இருகவர்களின் நுனியை அதன் தலைக்குமேலே கொண்டுபோய் ஒன்றாய்ச் சேர்த்துக் கட்டிவிட்டு, கவைக்கொம்பின் அடிபாகத்தைக் கழுதையின் வாயினின்று தடைத்திடும்படி நீண்டிருக்கும்படி விட்டுவைத்தான். பின்பு கழுதை முரண்டுசெய்து தன் தலையைக் கீழே கொண்டு போன சமயத்திலெல்லாம் அதன் வாயினின்று கீழே நீண்டு கொண்டிருந்த கவைக்கொம்பின் அடியானது தரையில் தட்டி, மேல்கவர்கள் அதன் பற்களில் பலமாயிடித்துத் தாக்க அவ்வுபத்திரவத்தைக் கழுதை பொறுக்கமாட்டாமல், அதுமுதல் தன் முரண்டை விட்டுவிட்டுத் தலையை உயர்த்திக்கொண்டு நேர்நேராய் நடந்து போயிற்று. இப்படி அவர்கள் அவ்வாரணியத்தின் வழியாய் சாயந்தரமட்டும் பிரயாணம்பண்ணி, பக்கில் என்னும் ஓர் கிராமத்தைச்சேர்ந்து அன்றிரவு அங்கே தங்கியிருந்தார்கள். இக்கிராமத்தில் சாப்பிடுவதற்கு நல்ல போஜனபதார்த்தங்களாவது, படுப்பதற்கு வசதியான இடமாவது அவர்களுக்கு அகப்படவில்லை. இக்கிராமத்துக் குடிகள் வெகு விநோதமாய்க் கிணறுகளை வெட்டுகிறார்கள். அக்கிணறுகள் பெரும்பாலும் வெகு ஆழமுள்ளவைகள். மேஸ்டர் பார்சு என்பவர் அவற்றில் ஒன்றை அளந்துபார்த்ததில், அது (168) ஊற்றறுபத்தெட்டடி ஆழமுள்ளதென்று கண்டார்.

அவர்கள் டிசெம்பர் 19உ மேலே சொல்லிய பக்கில் என்ற கிராமத்தினின்று புறப்பட்டு, வேறொரு பெரிய கிராமத்திலேபோய்த் தங்கினார்கள். இவ்வூரிலுள்ள குடிகள் பிரான்ஸ்தேசத்தில் செய்ப்படும் ஓர் வித மெல்லிய சல்லாப்புடவையில் நல்ல உடைகளைத் தைத்து உடுத்துவார்கள். விசேஷமாக அவ்வூர் ஸ்திரீகள் அச்சல்

லாப்புடவையில் ஓர்வித நேரத்தியான உடுப்பைச் செய்து தரிக்கிறார்கள். இந்த ஸ்திரீகள் மரியாதையான உடைகளை உடுத்தினாலும், தங்கள் ரடைகளில் ஒழுக்கமும் நாணமுமுள்ளவர்களல்ல. எப்படியெனில், பார்க் என்பவர் அக்கிராமத்தில் பிரவேசித்த கொஞ்சநேரத்துக்குள் அநேக ஸ்திரீகள் கட்டடங்கட்டமாக வந்து அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டு, அவரிடத்திலிருந்த அம்பர், பாசிமணி முதலிய சில்லறைச் சாமான்களை தங்களுக்கு அவர் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவரை வெருவாய் அலட்டிக்கேட்டு அவருக்கு மிகுந்த தொந்தரையை விளைவித்தார்கள். இதுதவிர அவர்களில் சிலர் அவர் தரித்திருந்த சட்டையிலிருந்து சில துண்டுகளைக் கிழித்துக்கொண்டார்கள். சிலர் அவருடைய உடுப்பிலிருந்து பொத்தான்களை அறுத்துக்கொண்டார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் பற்பல அக்கிரமங்களைச் செய்துகொண்டிருந்ததினால், பார்க் என்பவர் அவ்விலச்சையைப் பொறுக்கமாட்டாமல் திடீரெனத் தம் குதிராமேலேறி ஓட்டம்பிடித்தார். இப்படி அவர் ஓடியும், நாணமற்ற அந்த ஸ்திரீகளில் அநேகர் அனாமல் தூரமட்டும் அவரைப் பின்தொடர்ந்துபோனார்கள். அவர் அன்று சாயந்தாம சூழ்புறுதுக்கா என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தார். அவரோடே சேர்ந்தவர்கள் பதினாலுபெயர்களாகையால், அவர்களெல்லாரும் ஒரு ஆட்டையும் போதுமான தானியத்தையும் விலைக்குவாங்கி அன்று இராச்சாப்பாடு செய்தார்கள். அன்றிராத்திரி கமும் பனிபெய்ததினாலும், படுக்கிறதற்குத் தகுந்த இடம் அவர்களுக்குக் கிடையாததினாலும் அவர்களெல்லாரும் மிகுந்த அவஸ்தைப்பட்டார்கள். 'டிசெம்பர்' 20உ. பார்க் என்பவர் (The Falme) பாலீம் என்னும் நதிக்கரையோரத்திலுள்ள ஓர் பெரிய கிராமத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். அக்கிராமத்தின் குடிகள் மீன்பிடிக்கும் தொழிலுள்ளவர்கள். அவர்கள் மீன்பிடிக்கும் விதம் யாதெனில், அவ்வாற்றிலுள்ள பெரிய மீன்களைப் பிடிப்பதற்கு விசையாயோடும் அவ்வாற்றுக்குக் குறுக்கே கற்களால் உயர்ந்த அணைகளைக் கட்டி, அவ்வணையில் சிலவிடங்களில் திறப்புகளை உண்டுபண்ணிவைத்து, அத்திறப்புகளில் சன்னமாய்ப் பிளந்த மூங்கில் கொம்புகளாற் செய்யப்பட்ட நீண்ட கூடைகளை வைப்பார்கள். அக்கூடைகள் சிலவேளை இருபதடி நீளமுள்ளவைகளாயிருக்கும். அணையின் திறப்புகளின் வழியாய் ஆற்றுஜலம் வெகு விசையாய்க் கூடைக

ளுக்குள் பாயும்போது, அத்துடன் பெருமீன்கள் அக்கடைகளுக்கும் அகப்பட்டு மீண்டு அவற்றைவிட்டு வெளிப்பட ஹேதுவற்றுப்போகும்.

ஆற்றிலுள்ள சிறுமீன்களைப் பிடிப்பதற்கு அச்சனங்கள் பருத்தினாலினால் செய்யப்பட்ட கைவலைகளை வெகு சாமர்த்தியத்தோடு உபயோகிப்பார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் பிடிக்கும் மீன்களைப் பலவிதப் பக்குவப்படுத்தி விற்பார்கள். பெரும்பாலும் அவர்கள் முழுமீன்களை மா உரல்களில் போட்டு இடித்துத் துவைத்து அடைகளாகத் தட்டி, வெயிலில் உலர்த்திவைத்துக்கொள்வார்கள். இம்மீன் அடைகள் மிகவும் தூர்நாற்றமுள்ளவைகளாயிருந்தும் சினிகால் நதிக்கு வடக்கேயுள்ள நாடுகளில் வசிக்கும் குடிகள் அவ்வடைகளை மிகவும் அருமையான உணவாக மதித்து, வெகு ஆவலுடன் அவற்றைக் கிரயத்திற்கு வாங்குவார்கள். அச்சனங்கள் இம்மீன் அடைகளை உபயோகிக்கும் விதம் யாதெனில், கறுப்புநிறமுள்ள அவ்வடைகளிலொன்றை எடுத்துக் கொடுக்கிற ஜலத்தில் கரைத்து, அதனுண்டாகும் இரசத்தைத் தாங்கள் சாப்பிடும் உணவுபதார்த்தங்களில் வார்த்துக்கொள்வார்கள்.

மேஸ்டர் பார்க் என்பவர் டிசெம்பர் 21-ல் ஒரு தோணியைத் திட்டப்படுத்தி, அதின் வழியாய்த் தம்முடைய சாஞ்சாமான் தட்டுமுட்டுகளை மேற்சொல்லிய பாலீம் நதியின் அக்கரைப்படுத்திவிட்டு, தாம் குதிரையின்மேல் ஏறிக்கொண்டு அந்த நதியைக் கடந்துபோனார். அன்று மத்தியானம் பாண்டோ ராஜ்யத்தின் ராஜதானியாகிய பாட்டிக்கொண்டா என்னும் பட்டணத்திற்குப் போய்ச்சேர்ந்து, அதிலுள்ள கனம்பொருந்திய அடிமை வர்த்தகனொருவனுடைய வீட்டில் தங்கினார். அவர் உடனே ராஜனிடத்திற்கு ஓராளனுப்பி, தாம் அவரை எப்பொழுது காணலாமென்று கேட்டுவரும்படி சொல்ல, அந்த ஆள் கொஞ்சநேரத்துக்குள் திரும்பிவந்து, ராஜன் அவரை உடனே வந்து தம்மைக் காணவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டதாகச் சொன்னான். அப்படியே பார்க் என்பவர் தம்முடைய துவிபாஷிகளைக் கூட அழைத்துக்கொண்டு, ராஜனுடைய அரண்மனைக்குப் போனார். அப்போது ராஜன் ஓர் மரத்தின்கீழ் உட்கார்ந்திருந்து பார்க் என்பவரைக் கண்டவுடனே, அவர் தமக்குச் சமீபமாய் வந்து பாயின்மேலே உட்காரும்படி சொல்லி, அவருடன் கொஞ்சநேரம் சம்பா

ஷித்துக்கொண்டிருந்துவிட்டு, பின்பு அவரைப் பார்த்து: அடுமை களையா பொன் மணலையா அல்லது எந்தச் சரக்குகளை நீர் விலைக்கு வாங்கி வர்த்தகஞ்செய்ய இவ்விடம் வந்திருக்கிறீர் என்று கேட்க, பார்க் என்பவர்: தாம் அவ்விடத்திற்கு வந்தது எந்தச் சரக்கையும் வாங்கவல்லவென்றும், தாம் வியாபாரி அல்லவென்றும் மாறுத் தாஞ்சொல்ல, ராஜன் அது கேட்டு மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு பார்க் என்பவர் மறுபடியும் அன்று சாயந்தரம் தம்மை வந்து காணவேண்டும் என்று சொல்லி அவரை அனுப்பிவிட்டார். அப்படியே பார்க் என்பவர் அன்று சாயந்தரம் கொஞ்சம் வெடி மருந்தையும், அம்பரையும், புகையிலையையும், ஒரு குடையையும் ராஜகாணிக்கையாகத் தம்முடன் எடுத்துக்கொண்டு அரசனைக் காணப்போனார்.

ராஜன் மறுபடியும் பார்க் என்பவரைப் பகூத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டு, அவர் தமக்குக் கொண்டுவந்த வெகுமதிகளை மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் வாங்கிக்கொண்டார். விசேஷமாய் அவர் கொண்டுவந்த குடையைப் பார்த்தவுடனே, ராஜன் மிகவும் ஆச்சரியமடைந்து, அதைத் திரும்பத் திரும்ப அநேகந்தரம் திறக்கிறதும் மூடுகிறதமாயிருந்து, தமக்கும் தமக்குச் சமீபத்திலிருந்த ஜனங்களுக்கும் மிகுந்த ஆச்சரியத்தையும் சந்தோஷத்தையும் உண்டாக்கினார். இந்த ஆச்சரியமான கருவியாகிய குடையினுண்டாகும் பிரயோஜனம் இன்னதென்று அச்சனங்கள் சற்றென்கிலுங் கிரகித்துக்கொள்ளக் கூடாதவர்களாயிருந்தார்கள். ராஜன் மறுபடியும் பார்க் என்பவர் தாம் ஆபிரிக்காகண்டத்துக்கு வந்த நோக்கத்தை விவரித்துச் சொல்லக்கேட்டு, மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு, பலவித மோசங்கள் நேரிடத்தக்க இவ்வளவு நெடும் பிரயாணங்களை புத்தியுள்ள மனிதன் எவனாகிலும் தகுந்த முகார்தரமின்றி செய்யத்துணிவது கூடாத காரியமென்றும், அது நம்பப்பட்டத்தக்கதல்லவென்றும், வெள்ளை மனுஷர்களுல்லாம் வியாபாரிகளே ஒழிய வேறல்லவென்றுஞ் சொன்னார்.

பின்பு பார்க் என்பவர் ராஜனிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு போக எத்தனிக்கையில், அரசன் அவரைப் பின்னுஞ் சற்றுநேரம் தம்மிடத்திலிருக்கும்படி சொல்லி, அவருடன் வெள்ளை ரூபினிதர்களாகிய ஐரோப்பியர்களைப்பற்றி வெகு புகழ்ச்சியாய்ப் பேசினார். அப்பால் பார்க் என்பவர் தரித்திருந்த நீலவர்ணச் சட்டை

யும், அதிலிருந்த மஞ்சள்நிறமான பொத்தான்களும் வெகு அழகாயிருக்கின்றனவென்று வெகுநேரவரையிலும் வியந்துபேசினிட்டு, கடைசியில் தமக்கு அச்சட்டையின்பேரில் மிகுந்த ஆசையுண்டாயிருந்தமையால், பார்க் என்பவர் அதைத் தமக்கு வெகுமதியாய்க் கொடுக்கவேண்டுமென்று அவரை மிகவும் ஆவலாய்க் கேட்டார். பார்க் என்பவரிடத்தில் இருந்த சட்டைகளிலெல்லாம் அது ஒன்றே நேர்த்தியானதாயிருந்தும், அவர் ராஜன் விருப்பத்திற்கிசைந்து உடனே அச்சட்டையைக் கழற்றி அரசன் பாதங்களின் அருகில் வைத்தார். அப்போது அரசன் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து, பார்க் என்பவருக்கு நன்றியறியுதலாக ஏராளமான போஜனபதார்த்தங்களை அவருக்கு இனாமாகக் கொடுத்ததுமன்றி, அவர் மறுநாள் உதயத்தில் திரும்பத் தம்மை வந்து காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். அப்படியே அவர் அடுத்தநாள் அதிகாலையில் ராஜனைப் பார்க்கப்போனபோது அவர் வியாதியுள்ளவராய்ப் படுக்கையில், கிடக்கக்கண்டார். அச்சமயத்தில் ராஜன் பார்க் என்பவரைப் பார்த்து: நீர் ஐரோப்பிய வைத்திய முறைமைப்படி ஏன் கையிலிருந்து இரத்தங்குத்திவாங்கி, என் வியாதியினின்று என்னைச் சுகப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்க, அப்பிரகாரம் பார்க் என்பவர் ராஜனுடைய கையிலுள்ள ஓர் இரத்தநாளத்தைக் குத்தி, இரத்தம் வடிக்கும்பொருட்டு தம்மிடத்தில் இருந்த கத்தியை எடுக்க எத்தனித்தபோது ராஜனுக்கு அதைரியமுண்டாகி, அன்று சாயந்தரமட்டும் அவ்வேலையை நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று அவரை வேண்டிக்கொண்டார். பின்பு அரசன் பார்க் என்பவரைப் பார்த்து, தமது அரண்மனையிலுள்ள ராஜஸ்திரீகள் அவரைப்பார்க்க மிகவும் ஆசைப்பட்டபடியால், அவர்களிருக்கும் அந்தப்புரத்துக்கு அவர் போய்வரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டதுமன்றி, தமது ஸ்திரீகளிருக்கும் இடத்திற்கு அவரை அழைத்துக்கொண்டு போகும்படி தம் ஊழியக்காரர்களில் சிலருக்குக் கட்டளையிட்டார். ஆகையால் பார்க் என்பவர் ராஜனுடைய விருப்பத்துக்கிசைந்து, அவருடைய ஸ்திரீகளிருக்கும் இடத்திற்குப்போனார். அவ்வரசனுக்குப் பெண்சாதிகள் புத்து பன்னிரண்டுபெயர்களிருந்தார்கள். அவர்களெல்லாரும் யௌவனமும் செளந்தரியமுமுள்ள ஸ்திரீகள். அவர்கள் பொன்னுபரணங்களைக்கொண்டும், அம்பர்கொத்துகளைக்கொண்

டும் தங்கள் சிரசை அலங்கரித்திருந்தார்கள். பார்க் என்பவர் அவர்களிடத்திற்குப் போனவுடனே, அவர்களெல்லாரும் மிகுந்த ஆவலுடன் அவரண்டையில் ஓடிவந்து, அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டு, அவரிடத்தில் அநேககாரியங்களைக்குறித்து விசாரிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். அவர்களிற் சிலர் கொஞ்சம் பேதிமருந்தையும், சிலர் கொஞ்சம் அம்பர் துண்டுகளையும் அவர் தங்களுக்குக் கொடுக்கும்படி அவரை மிகவும் வருந்திக் கேட்டார்கள். வேறு சிலரோ, இரத்தங்குத்திவாங்குகிற வித்தையை அவர் தங்களுக்குக் காட்டவேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். பின்பு அந்த ஸூத்ரீகள் பார்க் என்பவரிடத்தில் சிநேகமுஞ் சந்தோஷமுமாய்ப் பேசி, ஐரோப்பியரின் வெள்ளைநிறத்தைப்பற்றியும், அவர்கள் மூக்கு உயர்ந்திருப்பதைப்பற்றியும் மிகவும் பரிசாசம்பண்ணினார்கள். அவர்கள் அவ்விஷயத்தைப்பற்றிச் சொன்னதென்னவெனில், ஐரோப்பியர்களாகிய உங்களுக்குள்ள வெள்ளை நிறமும், உயர்ந்த மூக்கும் உங்களுக்கு இயல்பானவையல்ல. அவைகளை நீங்கள் உங்கள் தந்திரோபாயங்களினால் உங்களுக்குண்டாக்கிக்கொள்ளுகிறீர்களென்று நாங்கள் நன்றாயறிவோம். உங்களுக்குள் சிசுக்கள் ஜனனமானவுடனே நீங்கள் அவற்றைப் பாலில் அமிழ்த்தி எடுக்கிறதினால் அவற்றிற்கு வெள்ளைநிறம் உண்டாகின்றது. அப்பால் நீங்கள் நாள்நோறும் அவற்றின் மூக்கைப் பிடித்து மேல்நோக்கி இழுத்து உருவிவருகிறதினால் அது உயர்ந்துவிடுகின்றதென்றார்கள். பார்க் என்பவர் இவற்றைக் கேட்டுச் சிரித்துவிட்டு, அந்த ராஜஸ்திரீகளை நோக்கி: கரியைப்போல இருண்ட உங்கள் சருமத்தின் அழகையும், தட்டையான உங்கள் மூக்கின் அந்தத்தையும் குறித்து ஐரோப்பியரெல்லாம் புகழுகிறார்கள் என்றார். அதற்கவர்கள், பார்க் என்பவரை நோக்கி: எங்கள் தேசஸ்தர் தேன்வாய் மொழியில் (முகஸ்துதியில்)* எவ்வளவும் பிரியப்படுகிறவர்களல்ல. யதார்த்தமான் வார்த்தைகளே எங்களுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கத்தக்கவைகளென்று சொல்லி, பின்பு அவர்கள் பார்க் என்பவர் தங்களுக்குச் செய்த மரியாதைக்குப் பதிலாக அவருக்கு ஓர் சாடிநிறையத் தேனையும், கொஞ்சம் மீன்களையும் வெகுமதியாகக் கொடுத்து, அவற்றை அவர் இருப்பிடத்திற்குக் கொண்டிபோய்ச் சேர்க்கும்படி தங்கள் வேலையாட்களுக்குத் கட்டளையிட்டார்கள்.

*பாண்டோ ஈட்டாராய ஆபிரிக்கானின் பாலையில் முடிந்திக்குத் தேன்வாய்மொழி என்ற பெயர்.

தேகமுயற்சியினால் மாணக்கர் முதலிய மனமுயற்
சியுள்ளவர்களுக்கு உண்டாகும் பயன்.

மானிடதேகம் முயற்சிக்கென்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முயற்சியில்லாவிடில் சரீராகும் நிலையாது. தொழிலற்று அசைவற்றுச் சும்மா கிடக்கும் கெடியாரம் முதலிய இயந்திரங்கள் சீக்கிரத்தில் துருப்பிடித்துப் பழுதாய்ப் போய்விடுகிறதுபோலவே, மானிடதேகமும் போதுமான அளவு சரீரமுயற்சியற்றிருக்குமானால் அது வரவரப் பலவித கோளாறுகளுக்குட்பட்டு நாநாவகை வியாதிகளையடையும்.

காடு மலைகளில் அலைந்துதிரிந்து வேட்டையாடி ஜீவனம்பண்ணுகிற வேட்டைக்காரனானவன் உறுதியான சரீரத்துடையவரையும் பூரண சுகமுள்ளவரையுமிருப்பான். ஓயாமல் காற்றிலும் புசலிலும் அடிப்பட்டு, இரவும் பகலும் கப்பல்களில் உழைத்து ஜீவனஞ்செய்கிற மாலுமியானவன் சுகமும் பெலனுமுள்ளவரையுமிருப்பான். நிலத்தை உழுது பயிரிட்டு, நெற்றியின் வேர்வை வடியாதக்கதாய் உழைத்து ஜீவனம்பண்ணுகிற விபசாயத் தொழிற்காரன் பூரணதேகசுகத்தையும் அதன் எண்ணிறந்த இன்பங்களையும் அநுபவிப்பான். ஆனால் படிப்பு எழுத்து முதலிய மனமுயற்சிகளையே செய்துவருகிறவனுடைய வேலையானது சரீராகத்தில் மிகவும் பிரதிகூலமுள்ளது. படிப்பு முதலியவற்றிலேயே காலஞ்செலவழித்துவருகிற மாணக்கருடைய தொழிலைப்போல் சரீராகத்திற்கு இடையூறுகளை உண்டுபண்ணத்தக்க தொழில் வேறொன்றுமில்லை. ஆகையால் மாணக்கர் ஏற்றவிதமாய் தேகசுகத்தைப் பேணிக்கொள்ளாவிட்டால், அவர்கள் வெகுசீக்கிரத்தில் தங்கள் சுகத்தை இழந்துவிடுவார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

நல்ல தேகமுயற்சியினால் புத்திக்கு ஆதாரமான மூளையானது பெலத்தையும் சுகத்தையுமடையும்; மனஸ்தத்துவங்கள் பெலப்பட்டுக் கூர்மையுள்ளவைகளாகும்; கடினமான மனமுயற்சிகளைச் செய்வதற்கு சக்தியுண்டாகும். ஆகையால் படிப்பு முதலிய மனமுயற்சிகளைச் செய்கிறவர்கள் தங்கள் முயற்சிகளில் சித்தி பெறவேண்டுமென்றால், அவர்கள் நாடோறும் ஒழுங்காய்ப் போ

துமான தேகமுயற்சிகளைச் செய்துவரவேண்டும். புத்திகூர்மையும் திறமையுமுள்ள அநேக வாலிபர்கள் தங்கள் தேகத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், தங்கள் படிப்புமுயற்சிகளையே வெகு விரைக்கியத்துடன் நடத்திவந்ததினால் அவர்கள் கொஞ்சக்காலத்திற்குள் பலவித பலவீனங்களையடைந்து, படிப்பில் தாங்கள் ஆசித்திருந்த சித்தியைப்பெறாமல் பலவகை வியாதிகளுக்குள்ளாகி சிலர் அதிசீக்கிர மாணத்தையும் அடைந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஏற்றகாலத்திலேயே தேகசுகத்திற்கு அறுகூலமான சரீரமுயற்சிமுதலிய நல்ல எத்தனங்களைக் கையாடியிருந்தால், சுகத்தையும் ஜீவனையும் வெகுகாலம் அறுபவத்துக்கொண்டு, கல்வியிலும் வல்லவர்களாகிப் பெரும்பயன்களை அடைந்திருப்பார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

வியாபாரம், எழுத்து, கணக்கு முதலிய வேலைகளைச் செய்கிறவர்கள் போதுமான அளவு தேகமுயற்சிசெய்யாமல், நாடோறும் வெகுநேரமாகத் தங்கள் அறைகளுக்குள்ளிருந்து வேலைபார்த்துக்கொண்டிருக்கிறபடியால், அச்சமயங்களில் அவர்களுடைய சுவாச இயந்திரத்தொழில் சரியாய் நடக்காமல், அவர்கள் நியாயமாய் சுவாசிக்கவேண்டிய ஆகாய அளவில் பாதிமையாகிலும் அவர்கள் சுவாசிக்க இடமிராது. இதனால் அவர்கள் தேகத்தினின்று வெளியே நீங்கவேண்டிய கரிஅயில்வாயு என்னும் விஷவாயுவுக்குத் தடைகள் நேரிடும். அதனால் அவர்களுடைய இரத்தம் விஷமாக்கப்படுவதுந்தவிர, தேகமெங்கும் நடக்கவேண்டிய இரத்தவோட்டம் தளர்ந்துபோம். ஆகையால் அவர்களுடைய நாடியோட்டம் தாமதமும் பலவீனமுமுள்ளதாகும். அவர்களுடைய கைகால்முதலிய உறுப்புகள் குளிர்ந்தும், உணர்ச்சி குறைந்தும்போயிருக்கும். இக்காரணங்களினிமித்தந்தான் மேலே காட்டிய தொழில்களையுடையவர்கள் சாயந்தரங்களில் தங்கள் வேலைகளைவிட்டுமுந்திருக்கும்போது சிக்கக்கூடாத பலவீனம், ஆயாசம், மனச்சோர்ப்பு, வெறுப்பு முதலியவற்றை அடைகிறார்கள். அப்பால் அவர்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குப் போனபின்பு தங்கள் பலவீனத்தையும் ஆயாசத்தையும் நீக்குவதற்கு நல்ல போஜனஞ்செய்வது அவசியமென்று அவர்கள் உணர்ந்தாலும், அப்படிச் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு நல்ல பசியிராது. மேலும் அவர்கள் சாப்பிடுகிற போஜனமும் நன்றாய் ஜீரணமாகாது. ஆகையால் இச்சனங்கள் விவேகமாய் நடப்பார்களாகில், மேற்சொல்லிய நீமைகளைல்லாவற்றையும் அவர்கள் லகுவாய் நீக்கிக்கொள்ளலாம். எப்

படியெனில், அவர்கள் தங்கள் மனமுயற்சியுள்ள வேலைகளை சாயந்தாம்வகைக்கும் ஒரேமட்டாய்ச் செய்யாமல், மத்தியில் சற்று நேரம் வெளியேபோய்க் கூடுமானால் சுத்தமான ஆகாயமுள்ள இடங்களில் கொஞ்சம் நடந்துகிரிந்துவிட்டு, மீளவும் தங்கள் வேலைகளில் பிரவேசிக்கலாம். அப்பால் அவர்கள் சாயந்தரத்தில் வேலைகளை முடித்தபின்பு, சுத்த ஆகாயமுள்ள இடங்களுக்குப்போய்ப் போதுமானமட்டும் உலாவுதல் முதலிய தேகமுயற்சிகளைச் செய்துவிட்டு, வீடுகளுக்குத் திரும்பினால் முன் அவர்களுக்கிருந்த சோர்ப்பு ஆயாசம் பலவீனம் முதலிய யாவும் மாயமாய்ப் பறந்துவிடும். சற்றுநேரத்திற்குமுன் சிக்கக்கூடாத பாரமாகவும் கசப்பாகவும் தோன்றின ஜீவனானது, சுத்த ஆகாயத்தினாலும், தேகமுயற்சியினாலும் இன்பமுள்ளதாக மாறிவிட ஆச்சரியப்படத்தக்கவண்ணமாய் அவர்களுக்கு உச்சாகமும் சந்தோஷமுமுண்டாகும். மேலும் அவர்களுக்கு நல்ல பசியும், போஜனத்தை ஜீரணிக்கத்தக்க சக்தியும் நல்ல நித்திரையுமுண்டாகும்.

செவியுணர்ச்சி.

சுப்தநூனத்துக்கு ஆதாரமாகிய செவியின் சிறு உறுப்புகளுக்கு யாதொரு அபாயம் நேரிடாதவண்ணமாயும், அதனதன் தொழில் கிரமமாய் நடக்கும்படியாயும் அவைகளை உருவாக்கியிருப்பதைப் பார்த்தால், மிகவும் ஆச்சரியகரமாயிருக்கிறது. உலகத்தில் சடப்பொருள், திரியக்ஜந்துக்கள், பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்கள், இவைகளால் உண்டாகும் நாவைகையான சத்தங்களுடைய சொரூபம் சுரபேதங்களை அறிந்துகொள்வதே அவ்வுறுப்புகளின் பயனாயிருக்கிறது. செவியில் நத்தைக்குத்திபோல் குழிந்திருக்கின்ற பாகத்தில் ஒன்றுபட்டிருக்கிற மிருதுவான நரம்புகளால் சத்தங்களுடைய சொரூபத்தையும், அதற்குள் ஜவ்வு கூடுபோலிருக்கும் உறுப்பால் பெரிதும் சிறிதும் கொடிதும் இனிதுமான தொனிபேதத்தையும் தெரிந்துகொள்ளுகிறோம். இந்த இரண்டாம் உறுப்பு பிரிந்தும் தளர்ந்துமிருக்கின்றதனால் செவியுணர்ச்சிக்கு ஒரு காவலாக இருக்கிறது. சத்தம் இன்னதிசையினின்று இவ்வளவு தூரத்திலிருந்து வருகிறதென்று தெரிந்துகொள்வதற்கு, செவியின் வெளிப்புறமும் நம்முடைய அறுபவமே சாதனங்களாய் இருக்கின்றன.

நாடுநகரங்களின் கல்வி அபிவிருத்தியைப் பற்றிய உத்தரம்.

இவ்வருஷம் மார்ச்சுமாதத்தில் கவர்ன்மென்டாரால் பிரதித்தப்படுத்தப் பட்ட Local Funds, Towns' Improvement அல்லது நாடுநகரங்களின் அபிவிருத்தியைப்பற்றிய சட்டங்களைப் பிரயோகப்படுத்தும்வண்ணம் டைரக்டர் ஆப்ப்ளிங் இன்ஸ்ட்ரக்ஷனும் மற்ற அதிகாரிகளும் அறிந்தபின் அநுசரித்து நடக்கும் பொருட்டு சென்றமாதம் 28உ சென்னைத் துறைத்தனத்தார் செய்த உத்தரவில் அடங்கியிருக்கின்ற முக்கியவிஷயங்களைச் சங்க்ரஹித்துக் கூறுவோம்.

மேற்கண்ட சட்டங்களில், கிராமங்களிலும் பட்டணங்களிலும் வசிப்பவர்களிடத்திலிருந்து வாங்கப்படும் வரியின் ஒரு பகுதியைக் கல்விப்பயிற்சிக்காக உபயோகிக்கவேண்டுமென்று செப்பியிருக்கிறது. இன்னவகையான கல்விப்பயிற்சியின்பொருட்டு உபயோகிக்கவேண்டுமென்று குறித்துக்காட்டவில்லை. ஆயினும் மேற்படி சட்டங்களினுடைய ஆதரவினால் வசூல்செய்யப்பட்ட பணத்தில் கல்வி யின்பொருட்டு உபயோகிக்கப்படும் பகுதியை, சாதாரண ஜனங்களுக்கு வேண்டிய கல்வியைப் போதிக்கும் பள்ளிக்கூடங்களை ஸ்தாபிப்பதற்கும் விருத்திசெய்வதற்கு மே உபயோகிக்கவேண்டுமென்னுங் கருத்தை இப்போது துறைத்தனத்தார் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ௧௮௬௩-ம் வருஷத்திய கல்வியைக்குறித்த சட்டத்தின்படி காலதேசவார்த்தமானத்திற்கு இயன்றமட்டும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வழங்குவருகிற உயர்ந்த படிப்பைப் போதிக்கும் கல்விச்சாலைகளும், அவற்றைச் சார்ந்தவர்களின் வேண்டுகோளின்மேல் கவர்ன்மென்டார் யுக்தாயுத்தங்களை நோக்கி வேறுமாதிரியாய் நடக்கவேண்டுமென்று உத்தரவுசெய்யும் பள்ளிக்கூடங்களும், வைத்தியம் முதலிய தொழில்களில் பயிற்றும்பொருட்டு நிறைக்கப்பட்ட கல்வி நிலையங்களும் ஆகிய இவைமூன்றொழிய, இப்பணமானது சாதாரண ஜனங்களுக்கு வேண்டிய படிப்பைப் போதிக்கும் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துவதிலும், விருத்திசெய்வதினுமே உபயோகிக்கப்படும்.

இப்பொழுது கவர்ன்மென்டார் செய்யப்படுகின்ற இருன்றற்றபதலகூத்திற்கு உட்படாத ஜனங்களுக்குக் கல்விப்பயிற்றும்பொருட்டு தகுதியான ஏற்பாட்டைச் செய்யுங்காரியமாம். இந்த வேலையானது மிகவும் பெரியவேலை; அநேக சங்கடங்களுக்கும் அசந்தர்ப்பங்களுக்கும் உட்பட்டது; மேலும் முடிவுபெற வெகுநாள் செல்லும். இந்த வேலையைச்சார்ந்த அதிகாரிகளெல்லாம் பக்குவத்தோடும் சிரத்தையோடும் இடையறாத முயற்சியோடும் நடந்துகொள்ளவேண்டியது அத்தியாவசியம். மேலும் இனி இயற்றப்பட்ட ஏற்பாடுகள் இப்போது நடந்துவரும் கல்விப்பயிற்சிக்ருரிய சாதனங்களையெல்லாம் உபயோகப்படும்படி செய்வது மன்றி, தற்காலத்தில் கல்விப்பயிற்சியில்லாமலிருக்கும் அநேகருக்கு ஆளளவில் சாதாரணமான விஷயங்களெல்லாம் நன்றாய்ப் புலப்படச் செய்யத்தக்க கல்வி கிடைக்கும்பொருட்டு கல்வியைப் பெருகச்செய்வதமாகிய இவ்விரண்டு காரியங்களையும் அநுசரிக்கவேண்டும்.

மேலும் தூதனவரிகள் போடப்படுவதும், சீர்திருத்தப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள் உண்டாக்கப்படுவதும் ஆகிய இவ்விரண்டும் கூடியவளவில் ஏககாலத்திலேயே யிருத்தல் உத்தமம். (Local Fund's Act) லோகல் பண்டீஸ் ஆக்டின்படி வீட்டின் மேல் வசூல்செய்யப்படும் வரி கல்விப்பொருட்டே உபயோகிக்கப்படும். மேலும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் அவ்விடத்திற்கு வேண்டியபடி கல்வியியிவீர்த்திக் காக தற்காலத்திலிருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உதவிசெய்யவாவது, அல்லது புதிதாய்ப் பள்ளிக்கூடங்களை ஸ்தாபிக்கவாவது ஆஸ்பதயிருந்தால்மாதிரிமே இவ் வரியானது சேகரிக்கப்படும். இந்த ராஜதானியில் சதேசிகனாலே ஏற்படுத்தப் பட்ட பல இடங்களிலிருக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் எவ்வளவு குற்றங்களையுங் குறைவுகளையும் உடையனவாயிருப்பினும் தருதியான சாதனங்கள் அமைந்தகாலத்தில் வீர்த்தியடையத்தக்கனவென்று அதுபவத்தால் விளங்குகின்றபடியால், அப்பள்ளிக் கூடங்களை கைசோரவிடலாகாதென்று கவர்னரவரும் ஆலோசனைசபையாரும் உறுதியாய் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

மேற்கண்ட சட்டங்களைப் பிரயோகிப்பதற்குமுன் அமையவேண்டிய ஏற்பாட்டி ட்டொன்று, சாதாரண ஜனங்களுக்குக் கல்விகற்பிக்கும்பொருட்டு நாளதலவரையில் ட்டொன்றல் ரிவினியூ என்று சொல்லப்பட்ட கவர்ன்மெண்டு வரும்படியிலிருந்து ட்டொசலவுசெய்யப்பட்ட தொகையை, கிராமங்களிலும் பட்டணங்களிலும் தூதனவரி யால் வசூல்செய்யப்பட்ட பணத்தினின்றுக் கொடுக்கவேண்டியதாம். தற்காலத் தில் ட்டொப்யூடி இன்ஸ்பெக்டர்களுடைய சம்பளத்தில் மூன்றில் இரண்டுபங்கும், இன்ஸ்பெக்டிங் உபாத்தியாயர்களின் சம்பளம் முழுமையும், போதலுசக்தி கற் பிக்கும் கல்விச்சாலைகளின் ட்டொசலவுகளில் நான்கில் ஒருபங்கும், சாதாரண பள்ளிக் கூடங்களின்பொருட்டு உதவியாய்க் கொடுக்கும் பணம் முழுவதும் இந்த தேச வரித்தொகையிலிருந்து கொடுக்கப்படும். மேற்கண்ட ஆக்டிகள் வழக்கத்தில் வந்தவுடனே 1863-ம் வருஷத்திய கல்விப்பயிற்சி ஆக்ட் தள்ளப்படுவதினால், அந்த ஆக்டிக்கு இணங்கியபடி ஏற்படுத்தப்பட்ட கல்விச்சாலைகளின் ட்டொசலவுகளின் பொருட்டு மேற்கண்ட சட்டங்களைக்கொண்டு வசூல்செய்யப்பட்ட பணத் தினால் கிராமங்களிலும் பட்டணங்களிலும் உள்ள பள்ளிக்கூடங்களை நடத்திவர வேண்டியது.

கல்வி அபிவிர்த்தியின்பொருட்டு ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் ட்டொறியபாகக்க ணாய்ப் பிரிக்கவேண்டும். அப்பிரிவுகளில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பள்ளிக்கூடத்திற்கு அவைகளிலுள்ள கிராமங்களில் ட்டொரியகிராமத்தின் ராமத்தைக்கொண்டு ட்டொரிட வேண்டும். அப்பிரிவுகளின் எல்லைகளை ஏற்படுத்தவதும் வீட்டுவரி நிர்ணயிப் பதும் அந்தந்த ஜில்லா ரிவினியூ அதிகாரிகளைச் சார்ந்தது.

இந்த வேலையை நடத்த ஒவ்வொரு ஜில்லாவின் கலெக்டரும் அந்த பாகத் திற்குள்ளே தொழில்செய்யும் ரிவினியூ உத்தியோகத்தை நியமிக்கவேண்டும். கவினன்டெட் அலிஸ்டான்டாகவிருப்பது உத்தமம். அப்படி சியமிக்கப் பட்ட அதிகாரி ட்டொரக்டர் ஆப் பப்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷனலே ஏற்படுத்த இன்ஸ்பெக்டர்களுடன், கடிதமூலமாய் ஒவ்வொரு பிரிவினுள் தற்காலத்தில் சாதாரண ஜனங்களுடைய கல்விப்பயிற்சியின்பொருட்டு ட்டொசலவுக்கும் தொகையையும் கல்வி அபிவிர்த்தியின்பொருட்டு ட்டொசய்யப்படும் பிரயத்தினங்களையும் நன்றாய்

அறியவேண்டும். மேற்கொள்ளிய ரிவினியூ அதிகாரி இந்த விஷயங்களை யெல்லாம் கடுமையாகக் கருத்துடன் தெரிவித்தபின், அவர் குறித்த வரிகளை Local Funds' Board ஆரின் அறமதிக்குக் கடுமையாக அனுப்பவேண்டும். ரிவினியூ போர்ட்டார் மூலமாய் முடிவில் மேற்கண்ட பிரிவுகளின் எல்லைகளையும் வீட்டுவரியையும் தனாத் தனத்தாரின் அறமதிக்கனுப்பவேண்டும். கல்விப்பயிற்சியின்பொருட்டே முக்கியமாய் வீட்டுவரியை உபயோகிப்பதாய்ச் சொன்னபோதிலும், அதை மற்ற விஷயங்களிலும் கிராமசவுக்கியத்தின்பொருட்டு உபயோகிக்கலாம்.

சுதாரண ஜனங்களைப் படிப்பிப்பதன்பொருட்டு தகுந்த உபாத்தியாயர்களைத் தயார்செய்ய கல்விபோதையைக் கற்பிக்கும் வித்தியாசாலைகளை ஏற்படுத்தும் விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கு ஒவ்வொன்றை ஸ்தாபிப்பது, அல்லது அவைகளிலிருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களிலொன்றை அந்த விஷயத்திற்கு உபயோகிப்பது தற்காலத்திற்கு யுத்தமானகாரியமென்று கவர்ன்மென்டார் எண்ணுகிறார்கள். இவ்வகையான பள்ளிக்கூடங்களொவ்வொன்றிலும் வருஷம் ஒன்றுக்கு 5,000 ரூபாய் செலவுசெய்யலாம். இந்த விஷயங்களை யெல்லாம் டைரக்டரும் இன்ஸ்பெக்டர்களும் கடியசிக்கிரத்தில் ஆலோசித்து அபிப்பிராயத்தை கவர்ன்மென்டாருக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

இந்தச் சட்டங்கள் பயன்படுமென்னும் நம்பிக்கையுடன் இத்தனை நடத்தும் பொருட்டு ஒவ்வொரு இடத்தைப்பற்றியும் அடியிற்கண்ட விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்வது தகுதியாயிருக்கிறது.

1-வது. சாதாரண ஜனங்களுடைய கல்விப்பயிற்சி, தற்காலத்திலிருக்கும் ஸ்திதியைப்பற்றிய விவரங்கள்.

2-வது. மேற்கண்ட பிரிவுகளில் பள்ளிக்கூடங்களை ஸ்தாபிப்பதன்பொருட்டு தேவையான வீக்கிதபடம் முதலியவைகள்.

அடியிற்கண்ட விஷயங்களைப்பற்றியும் விவரமாய் அநேக சங்கதிகள் தெரியவேண்டியிருக்கிறது.

1-வது. சுதேசிகளாலே ஏற்படுத்தப்பட்ட தெருப்பள்ளிக்கூடங்களின் மொத்த எண்ணும், அவைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டடங்களும், கிராமங்களும், அவைகள் கிலேநிற்சுச் செய்யப்பட்டிருக்கும் ஏற்பாடுகளும்.

2-வது. உபாத்தியாயர்களுடைய குணம், நடத்தை, ஜாதி முதலியனவைகளும், அவர்களுக்குத் தற்காலத்திலிருக்கும் திறமையைப்பார்க்கிலும் மேலான விஷயங்களைக் கற்பிக்கும் திறமையையுண்டாக்கும் மார்க்கமும்.

3-வது. பிள்ளைகளினுடைய ஜாதி, குணம், ஒழுக்கமும், வெவ்வேறு ஜாதியார் சேர்ந்த படிப்பதும், படியாததும்.

4-வது. படிப்பிக்கப்பட்ட விஷயங்களும், கற்பிக்கப்படும் பாஷைகளும், உபயோகிக்கப்படும் புத்தகங்கள் அச்சிட்டனவா அல்லவா என்பதும்; எழுத்தும், கணக்கும், கற்பிப்பதில் உபயோகிக்கப்படும் கருவிகளும், அவைகள் சேகரிக்கப்படும் மாநிரியும், கணக்குக் கற்பிக்கப்படும் விதமும், பிள்ளைகள் நான்தோறும் பள்ளிக்கூடத்தில் வாடுக்குக் காலமும், அவர்கள் பெறும் பரிசுகளும், தாரகடத்தைக்காக அவர்கள்மேல் விதிக்கப்படுகிற தண்டனையும்.

5-வது. உபாத்தியாயர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம், பிள்ளைகள் கொடுக்கும் சம்பளம் அவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்படும் கல்விக்கேற்றபடியிருப்பதும்,

இராததம், ரொக்கம் அல்லது தானிய உருவமாய் மாதந்தோறும் அல்லது வருஷ முடிவில் உபாத்தியாயர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.

இவ்வித விஷயங்களை யெல்லாம் விசாரித்து கவர்ன்மென்டாருக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். தற்காலத்திலிருக்கும் தெருப்பள்ளிக்கூடங்களை சீர்ப்படுத்த எந்தெந்த விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமோ அவைகளை யெல்லாம் விசாரித்தறிவது அவசியம். திருநெல்வேலியிலிருக்கும் உபதேசிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களிலும், கோயம்புத்தூரிலிருக்கும் சீர்ப்படுத்தப்பட்ட தெருப்பள்ளிக்கூடங்களிலும் கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர்களுடைய சம்பளத்தைத் தெரிவிப்பதல்லாமல், அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குத் தகுதியான உபாத்தியாயர்களை நியமித்தால் அவர்கள் சம்பளம், புதைகற்கள், பள்ளிக்கூடத்தின் கட்டடம், கற்பிப்பதற்கு வேண்டிய மற்ற கருவிகள், இவைமுதலியவைகளைச் செய்யவேண்டிய செலவுகளைப்பற்றி தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் அதிகாரிகள் குறித்துக் காட்டவேண்டும். மேற்சொல்லப்பட்ட பிரிவுகளில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள், சுற்றியிருக்கும் கிராமங்களுக்கு 2½ மைலுக்கு அதிகதூரத்திலிருக்கக் கூடாது.

மேற்சொல்லிய ரிபோர்ட்டை தயார்செய்ய ரிவினியூ அதிகாரிகளிலொருவர் ஏற்படுத்தப்படுவார். அவர் செய்யும் ரிபோர்ட்டி கலெக்டர், லோகல் பன்ட்ரீபோர்ட் ரிவினியூபோர்ட் மூலமாய், கவர்ன்மென்டாரின் பார்வைக்கும், உத்தரவுக்கும் அனுப்பவேண்டும்.

மேற்கண்டிருக்கும் ஏற்பாடுகள் செய்வதற்குமுன்னமே கிராமங்களில் துக்குடி பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தலாம்; ஆனால் அவைகளை ஸ்தாபிக்கும் விஷயத்தில், புதிய ஏற்பாடுகள் செய்யுங்காலத்து உபயோகத்தைக்கருதி தீர்க்கமாய் யோசித்துச் செய்யவேண்டும்.

டைரக்டர் ஆப் பள்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷனல் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய விஷயங்கள் அநேகமிருக்கின்றன. தற்காலத்தில் ஒவ்வொரு தெருப்பள்ளிக்கூடத்திய உபாத்தியாயருக்கு, அவருடைய மாணுக்கர்களிடையும் திறமையைப்பற்றி பரிசுபோல் சம்பளங்கொடுத்து நடத்துவது தகுதியான விஷயமா, அல்லது அப்படிப்பட்ட கிராமப்பள்ளிக்கூடங்களின் உபாத்தியாயர்கள் போதனைகற்பிக்கும் சாலைகளில் படித்து பரிசுக்கொடுத்த செர்டிபிகேட் பெறவேண்டுமென்பது தகுதியான விஷயமா என்பதையும், கிராமங்களிலும் பட்டணங்களிலும் ஸ்தாபிக்கப்போகிற பள்ளிக்கூடங்களில் கற்பிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் இத்தன்மையவென்றும், அப்பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துவதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட உபாத்தியாயர்களுக்குக் கருக்கவேண்டிய திறமையும் சக்தியும் இத்தன்மையவென்றும், ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்தையும் மேல்விசாரணைசெய்வதற்கு மானேஜர்களிருக்கவேண்டியது அவசியமான விஷயமாயிருப்பதால், அப்படிப்பட்டவர்களை நியமிப்பதைப்பற்றியும் ஏற்பாடாகவேண்டும்.

வரியினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உபாத்தியாயர்களை நியமிப்பது Local Fund Board ஆகாச்சார்த்தது.

கள். அவர்கள் அவ்வழியாய் நடக்கையில் சற்றேனும் அவ்வாங்காட்டாமல் துஷ்டமிருக்கின்ற போக்குவரவைப்பற்றியும் தங்கள் மோசமான நிலைமையைப்பற்றியும் ஒருவரோடொருவர் காதுக்குள் மெதுவாய்ப் பேசிக்கொண்டு பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் நடந்துபோனார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் அன்றிரவுல்லாம் அவ்வாரண்யத்தின் வழியாய்ப் பிரயாணம்பண்ணி மறுநாளுதயம் கிம்மு (Kimmo) என்கிற ஓர் சிறுகிராமத்தைச் சேர்ந்து, தங்கள் கழுதைகளுக்கு வேண்டிய தீனி சம்பாதித்துப்போடவும் தங்களுக்கு நிலக்கடலையைச்சுட்டுப் போசனம் உண்டுபண்ணிக்கொள்ளவும் அவ்விடத்தில் சற்றுநேரம் தங்கியிருந்தார்கள். பின்பு பிரயாணப்பட்டு அன்று சாயந்தரம் காஜாகா ராஜ்ஜியத்திலுள்ள ஜோஹாக் (Joag) என்னும் ஊரிற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

பார்க் என்பவர் இதுவரைக்கும் பிரயாணஞ்செய்த பாண்டோராஜ்ஜியமானது நிலவளத்துக்குப் பேர்போனது. அவ்விராஜ்ஜியத்தின் பூமி, ஆபிரிக்காகண்டத்திலெல்லாம் மிகவுஞ் செழிப்புள்ளது. மேலும் அவ்விராஜ்ஜியமானது வியாபாரவிஷயத்திலுஞ் சிறந்தது. அடிமைவர்த்தகர்கள் உப்புவர்த்தகர்கள் முதலிய பற்பலவகை வியாபாரிகள் அடிக்கடி அத்தேசத்திற்கு மீசாமாய் வந்து வர்த்தகஞ்செய்வார்கள். பாண்டோராஜ்ஜியத்தில் வர்த்தகர்களிடத்திலிருந்தும் பிரயாணிகளிடத்திலிருந்தும் உயர்ந்த தீர்வைகள் வாங்கப்படும். அத்தேசத்து ராஜதானியாகிய பாட்டிக்கொண்டா என்னும் நகரத்தில் பிரயாணிகள் ஒவ்வொருவரிடத்திலிருந்து ஒரு துப்பாக்கியும் 6 புட்டி வெடிமருந்தும் தீர்வையாக வசூல்செய்யப்படும். இவ்வித வரிகளினால் பாண்டோராட்டரசன் துப்பாக்கி, வெடிமருந்து, குண்டு முதலிய யுத்தகருவிகளை ஏராளமாய்ச் சம்பாதித்துக்கொண்டு தனக்குச் சுற்றிலுமுள்ள அரசர்களுக்கு மிகுந்த பயத்தைபுண்டாக்கிக்கொண்டு வந்தான். இந்நாட்டிலுள்ள ஜனங்கள் மண்டிங்கோ சிரோவி என்னும் ஜாதியர்களுக்கு முகரூபிலும் நடையுடைபாவனைகளிலும் மிகவும் வேறுபட்டவர்கள். அவர்கள் அச்சாதியர்களோடு எப்போதும் யுத்தஞ்செய்துகொண்டேயிருப்பார்கள். பாண்டோராஜ்ஜியத்தின் குடிகளாகிய பவுலாஸ் என்னும் ஜாதியர் ஆடுமாடுகளை மேய்ப்பதிலும், நிலத்தைப் பண்படுத்தி பயிர்செய்வதிலும் ஆபிரிக்கர்களுக்குள் சிறந்தவர்கள். வெகுதூரத்திலிருக்

கும் காம்பியாநதிக் கரையோரங்களிலுள்ள நிலங்களை யுங்கூட இச்சாதியாரே பயிரிட்டு ஏராளமான தானிய விளைச்சல்களை உண்டாக்குகிறார்கள். பயிரிட்டுத் தொழில்களை நடத்துவதற்கேற்ற கருவிகள் இச்சனங்களுக்கில்லாதிருந்தும், அவர்கள் பலவிதமாய்ப் பிரயாசப்பட்டு ஏராளமான தானியங்களை விளைவிக்கிறார்கள். இவர்கள் விஸ்தாரமாய் நிலங்களைப் பயிர்செய்து ஏராளமான மந்தைகளை மேய்த்து ஜீவனம்பண்ணுகிறவர்கள்.

பவுலாஸ் என்னும் இச்சாதியார் வாசம்பண்ணும் பலநாடுகளிலும் அவர்கள் தங்கள் முயற்சிபலத்தினால் ஐஸ்வரியவந்தர்களாயிருக்கிறார்கள். பாண்டோராஜ்ஜியத்திலுள்ள அச்சாதியாரோ மற்ற நாடுகளிலுள்ளவர்களைப் பார்க்கிலும் மிகவும் அதிக ஐஸ்வரியவான்கள். ஜீவியத்திற்கு அவசியமான சகலவித பொருட்களையும் அவர்கள் ஏராளமாய் வைத்து அதுபவிக்கிறவர்கள். பவுலாஸ் ஜாதியார் தங்கள் ஆடுமாடுகளிடத்தில் உருக்கமும் பசும்பூட்டும் பாராட்டி அவைகளோடு அதிகமாய்ப் பழகிவருகிறதினால் அவற்றை மிகவுஞ் சாதுவான ஜெந்துக்களாக்குகிறார்கள். ஆடுமாடுகளைச் சாதுவாக்குகிற தொழிலில் அவர்களுக்கு மிகுந்த சாமர்த்தியமுண்டு. இச்சனங்கள் நாஸ்தோறும் அஸ்தமனநோரத்தில் காடுகளில் மேய்ந்துகொண்டிருக்கும் தங்கள் ஆடுமாடுகளைத் தம் தம் சிற்றுக்கிராமங்களுக்கு ஒட்டிக்கொண்டுவந்து அக்கிராமங்களை அடுத்துக் கட்டியிருக்கும் மாட்டுத்தொழுவங்களில் அவைகளை அடைப்பார்கள். இத்தொழுவங்கள் ஒவ்வொன்றின் மத்தியிலும் ஓர் சிறுகுடிசை கட்டப்பட்டிருக்கும். அதில் இரண்டு மூன்று மேய்ப்பர்கள் தங்கியிருந்து திருடர்வந்து ஆடுமாடுகளைத் திருடிக்கொண்டு போகாதபடிக்கு முறைவைத்து விழித்திருந்து காவல் காப்பார்கள். மேலும் ஆடுமாடுகளைச் சேதப்படுத்தும்பொருட்டு வரும் துஷ்டமிருகங்கள் பயந்தோடும்படிக்கு தொழுவம் ஒவ்வொன்றைச் சுற்றிலும் கட்டைகளைக்குவித்துக் கொளுத்தி பெருநெருப்புண்டாக்கிவைத்திருப்பார்கள். இச்சனங்கள் காலையில்களில் தங்கள் ஆடுமாடுகளினின்று பாலேக்கறந்து, அப்பாலை மிகவும் புளிப்பான தயிராக்கிச் சாப்பிடுவார்கள். அவர்கள் பாலாடைபு பெரிய சகாக்குடுக்கைகளில் போட்டுக் கொம்புகளால் மிகவும் பலமாய்க் கடைந்து வெண்ணெய்யாக்குவார்கள். இவ்வெண்ணெய்யை உருக்கி ரெய்யாக்கி சிறு மண்பாத்திரங்களில்

வார்த்துவைத்து அதைச் சகலவிதமான போசனங்களோடுஞ் சேர்த்துச் சாப்பிடுவதுமன்றி, சிரசு முகம் முதலியவற்றில் தேய்த்துக்கொள்வார்கள்.

பார்க் என்பவர் பாண்டோராஜ்ஜியத்தைக் கடந்தபின்பு அவர் பிரவேசித்த அடுத்த நாடு காஜாகா என்னும்ராஜ்ஜியந்தான். இந்நாடு கடற்கரையோரங்களிலுள்ள நாடுகளெல்லாவற்றைப்பார்க்கிலும் நல்ல ஆகாயமும் தேகசுவக்கியத்திற்குஅதுகூலமுடையது. அந்நாட்டிலுள்ள பலபாகங்கள், மலைகள் துன்றுகள் உள்ளத்தாக்குக ளால் நிறைந்திருக்கின்றன. ஆபிரிக்காவின் மத்தியிலுள்ள பர்வதங் களில் உற்பத்தியாகி காஜாகா ராஜ்ஜியத்தின் வழியாக வளைந்துவளைந்து ஓடிவரும் சினிகால் (Senegal) என்னும் நதியானது இந்நாட்டை மிகவுஞ் சிறப்பிக்கின்றது. இந்நாட்டில் வாசம்டண்ணும் ஆபிரிக்கானருக்கு சிரலூவி ஜாதியார் என்று பெயர். இவர்கள் ஜாலோப் ஜாதியாரைப்போலவே அடுப்புக்கரிக்கொப்பாய் மிகவும் கறுப்பு நிறமுள்ளவர்கள். அவர்கள் வியாபாரவிஷயங்களில் யதார்த்தமும் நீதியுமுள்ளவர்களென்று பேர்போனவர்கள். வர்த்தகத்தினால் ஐஸ்வரியஞ் சம்பாதிப்பதில் அவர்கள் தளராமுயற்சியுள்ளவர்கள். இவர்கள் துலைதூரமான தேசங்களுக்குப் பிரயாணம்பண்ணி அவ்விடங்களில் உப்பு பருத்தினூல்புடவை முதலிடவற்றை விற்பனைசெய்து வெகு திரவியங்களைச் சம்பாதிக்கிறார்கள். சிரலூவி ஜாதியாரில் ஒருவன் வர்த்தகமுறைமையாய்த் தூரதேசங்களுக்குப் போயிருந்து தன் வர்த்தகவேலையை புடித்தபின் தன் ஊருக்குத் திரும்பிவரும்போது, அக்கம்பக்கத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் கூடிவந்து அவனைச் சந்தித்து அவனோடு சந்தோஷங்கொண்டாடி அவனைப் புகழ்ந்து பேசுவார்கள். இப்படிப்பட்ட சமயங்களில் பிரயாணம்பண்ணிவிட்டுவந்த வர்த்தகன் தான் சம்பாதித்துவந்த ஐஸ்வரியத்தை அச்சனங்களுக்குக் காண்பித்து, தனக்கு உரிமையுள்ள சிநேகிதர்களுக்குச் சில வெகுமதிகளைக் கொடுத்து, தன் உதாரத்துவத்தைக் காட்டுவான். ஆனால் சிரலூவி ஜாதியானான வியாபாரியொருவன். வர்த்தகஞ்செய்யத் தூரதேசங்களுக்குப் போயிருந்தும், அவ்வர்த்தகத்தில் சித்திபெறாமல் தன் ஊருக்குத் திரும்பிவருவானாகில், அவ்வூரிலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் அவனை ஒரு மூடனென்றும், அவன் தூரப்பிரயாணஞ்செய்தும், தன் தலைமயிரைத் தவிர மற்றொன்றையுந் தன்னுடன்கூடக் கொண்

வெரவில்லையென்றும். இழிவாய்ப் பேசி நய்யாண்டிபண்ணுவார்கள்.

டிசெம்பர் 24உ மேஸ்டர் பார்க் என்பவர் காஜாகா நாட்டின் எல்லைப்பட்டணமாகிய ஜோஹா என்னும் ஊருக்குப்போய், அவ்வூரில் டேடி (Dooty) என்றழைக்கப்படும் ஓர் பிரதான உத்தியோகஸ்தன் வீட்டில் தங்கினார்.

இருசமுசாரிகள்,

அல்லது

பேராசையின் பெருநஷ்டம்.

ஈந்தியாவிலுள்ள ஓர் நாட்டில் வெகுகாலமாய் மழைவருஷியாமல் நிலங்களெல்லாம் தீய்ந்து திடலாய்ப்போன ச்மயத்தில், அந்நாட்டிலுள்ள ஓர் கிராமத்தில் அடுத்த வாசஞ்செய்த நிதானன், பேராசையன் என்ற இரண்டு சமுசாரிகள் ஓர்நர் தங்களுக்குச் சொந்தமான வயல்களைப் பார்த்துவரப் போனபோது, அங்கே குடிப்பதற்குத் தண்ணீர்கிடையாமல் தாகசோகத்தினால் அவர்கள் மிகவும் சேர்ந்துபோய் ஓர் மாத்தடியில் உட்கார்ந்துகொண்டு, தங்கள் ஆடுமாடுகள் மேய்ச்சலற்று மடிந்துபோகிறதையும், காணி பூமிகள் விளையாததினால் தங்கள் சமுசாரம் பிள்ளைகுட்டிகள் தகுந்த ஆகாரமற்று வருந்துகிறதையும் நினைத்து மிகுந்த மனக்கிலேசமுற்று, கடவுள் போதுமான ஜலத்தை அதுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று வெகு ஆவலுடன் பிரார்த்தனைசெய்தார்கள். அச்சமயத்தில் திடீரென அங்கே ஓர்வித அமைதலுண்டாக, பட்சி ஜாதிகள் தம் பாடல்களை நிறுத்திவிட்டன; ஆடுமாடுகள் தம் கூச்சல்களைவிட்டு ஓய்ந்தன. அப்போது அச்சமுசாரிகளிருவரும் இந்நூதனத்தைக் கவனித்து ஆச்சரியமடைந்து, அதற்குக் காரணம் யாதென அறியும்பொருட்டுத் தங்களைச்சுற்றி எப்பக்கத்திலும் பார்த்தபோது, பிரம்மாண்டகாத்திர சொருபத்தையுடைய ஒரு தேவதூதனானவன் ஆகாயத்தின் வழியாய்த் தங்களுக்கு நேராக இறங்கி வரக்கூண்டார்கள். அவன் ஒரு கையில் ஏராளமான அரிக்கட்டுகளையும், மற்றொரு கையில் நாசம்பண்ணும் கருவியாகிய கருக்குள்ள ஒரு பட்டயத்தையும் பிடித்துக்கொண்டிருந்தான். அவர்

கள் அந்தத் தூதனைக் கண்டவுடனே நடுக்கமுற்று அவனுக்குத் தப்பித்துக்கொண்டோடிப்போக எத்தனித்தார்கள். அப்போது தூதன் சாந்தமும் அமைதலுமான தொனியோடு அவ்விருவரையும் அழைத்து: சாம்பலுந் தூசியுமானவர்களே! உங்கள் உபகாரியாகிய என்னைவிட்டு இவ்விதமாய் ஏன் ஓடுகிறீர்கள். நான் உங்களுக்கு நல்லவரங்களைக் கொடுக்கும்பொருட்டு வந்திருக்கிறேன். நீங்கள் இப்பொழுது ஜலத்திற்காக ஆவலாய்ப் பிரார்த்திக்கிறீர்கள். நான் உங்கள் விருப்பப்படி வேண்டிய ஜலத்தைக்கொடுப்பேன். ஆகையால் உங்களுக்கு எவ்வளவு ஜலம் உண்டானால் உங்கள் மனதுக்குத் தீர்ப்பதிகரமாயிருக்குமென்றுமாத் திரம் எனக்குச் சொல்லுங்கள். நான் கேட்ட இக்கேள்விக்கு ஆய்ந்தோய்ந்து பாராமல் திடீரென மறுமொழிசொல்லாதேயுங்கள். அதைப்பற்றி தீர்க்காலோ சனைசெய்யுங்கள். மேலும் சரீரகாநுபவத்திற்கு வேண்டிய பொருட்கள் மிகக் குறைந்துபோனால் மோசங்கள் நேரிடுகிறதுபோலவே, அப்பொருட்கள் மட்டுக்குமிஞ்சியிருந்தாலும் பெரிய தீமைகள் சம்பவிக்குமென்பதை உங்கள் மனதில் நன்றாய்ப் பதித்துவையுங்கள், தாகசோகமுள்ள ஒருவன் திடீரெனத் தண்ணீருக்குள் பாய்ந்து முழுசிப்போவதுபோலே நீங்கள் நடவாதேயுங்கள். நல்லது நிதானனே! நீ விரும்பும் வரத்தைக் கேள் என்றான். அதற்கு நிதானன், ஓ அன்பும் உபகாரகுணமும் பொருந்திய நல்லதூதனே! நான் இப்போது மனக்கலக்கமுற்றிருக்கிறபடியால், என் தப்பிதங்களை மன்னித்து, உன் கண்களில் எனக்கு தயவுகிடைக்கும்படி அறக்கிரகி; உன் உத்தரவின்படி நான் ஆசைப்படும் வரத்தை உனக்கு வெளிப்படுத்துகிறேன். அது யாதெனில், கோடைகாலத்தில் ஒருபோதும் வற்றிப்போகாததும் மாரிகாலத்தில் பிரவாகவெள்ளமாய்க் கரைபுரண்டோடாததுமான ஓர் சிற்றறு எனக்குக் கிடைக்கும்படி நீர் கட்டளையிடவேண்டுமென்றான். அதற்குத் தூதன் மறுமொழியாக: நிதானனைப் பார்த்து: உன் அபீஷ்டப்படி நீ கோரியதை உனக்குக் கட்டளையிட்டேனென்று சொல்லி, உடனே தன் கையிற் பிடித்திருந்த பட்டயத்தைக்கொண்டு பூமியில் கீற, அக்ஷணமே அவர்கள் நிற்குமிடத்திலிருந்து, ஓர் நல்ல நீருற்று குமிழிவிட்டுப் புறப்பட்டு, நிதானனுடைய வயல்களுக்குச் சமீபத்தில் ஓர் சிற்றூராக ஓடிற்று. உடனே அங்கே புல் பூண்டு விருட்சங்கள் செழிப்பாய் ஒங்கி

வளர்ந்து பசுமையாய்த் தளிர்விட்டு அலங்காரமாய்ப் புஷ்பித்து சுகந்த பரிமளவாசனையை எத்திசையிலும் வீசின. ஆடுமாடு முதலிய ஜீவஜெந்துக்களெல்லாம் அச்சிற்றற்றண்டையில் வந்து தம் தாகசோகத்தைத் தீர்த்து ஆனந்தபரவசமடைந்தன. அப்பால் தூதன் பேராசையனைப்பார்த்து, நீ கோறும் வரம் யாதென்று கேட்க, அதற்குப் பேராசையன் விஸ்தாரமும் மாட்சிமையும் பொருந்திய கங்காநதியானது இப்போது ஓடும் வழியைவிட்டு விலகி என் நிலங்களுக்குச் சம்பமாய் வந்து பாயும்படிக்கு நீர் கட்டளையிடவேண்டுமென்றான். இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த நிதானனைன்பவன் தன் அயலானாகிய பேராசையன் தூதனிடத்தில் கேட்ட மகா பெரிய வரத்தைப்பற்றி யோசித்து, ஐயோ! இந்தப் பெரிய வரத்தை நான் முன்னாடியே தூதனிடத்தில் கேட்டுக்கொள்ளாமற்போனேனே என்று சற்று மனவியாகுலமடையத் துவங்கினான். அப்போது தூதன் பேராசையனைப்பார்த்து, ஓ மதியீனமுள்ள மனுஷனே! இவ்வளவு பேராசையுள்ளவனாயிராதே. நீ உபயோகிக்கக்கூடாத அல்லது அறுபவிக்கக் கூடாத வஸ்துக்களினால் உனக்கென்ன பிரயோஜனம்? உனக்கவசியமானதெதுவோ, அதைமாத்திரம் நீ நாடித் தேடு. இப்படிக்கின்றி நீ பேராசைகொள்வது பெரிய மதியீனந்தான். ஆகையால், நீ நன்றாய் யோசித்து இரண்டாந்தடவை விவேகமாய் என்னிடத்தில் வரத்தைக் கேள் என்றான். இதைக் கேட்டபின்னும் பேராசையன் தான் முன்கேட்ட வரத்தையே தூதனிடத்தில் கேட்டுவிட்டு கங்கைநதியானது தனக்குச் சொந்தமாகுங் காலத்தில் தான் அக்கிராமத்திலுள்ள எல்லாக்குடிகளிலும் மகா பெரியவனாகலாமென்றும், அப்போது நிதானனைன்பவன் தனக்குமுன்பாக மிகவும் தாழ்ந்த அந்தஸ்தை உடையவனாக இருப்பானென்றும் நம்பி, தன்னிலேதானே அகமகிழ்ந்து ஆனந்தபரவசப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான். பின்பு தூதனானவன் கங்கைநதியின் திசையை நோக்கி மறைந்துபோனான். அப்போது, இரண்டு சமுசாரிகளும் இனி என்ன சம்பவிக்குமென ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பேராசையன் அச்சமையத்தில் மிகவும் மேட்டிமையுள்ளவனாய் நிதானனை நோக்கி இழிவோடு பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். இப்படியிருக்குந்தருணத்தில் திடீரென அகோரபெரு டெவள்ள இரைச்சல் கேட்கப்பட்டது; உடனே மகா விஸ்தார

முன்றாவது: பண்டத்துக்குப் பண்டம் பதிற்கொடுத்து மாற்றும் பொழுது, அப்பண்டங்களின் விலை ஒன்றுக்கொன்று சரியொத்து வரவேண்டும்; இல்லையென்றால் பண்டமாற்று நடவாது. விலையில் ஒன்றுக்கொன்று ஏற்றத்தாழ்ச்சியுள்ள ஒரு மாங்காயைக் கொடுத்துத் தேங்காயை மாற்றுகிறதெப்படி? சேலையைக்கொடுத்து ஊசியைக் கொள்ளுகிறதெவ்விதம்? அன்றியும், ஒரு பொருளைக்கொடுத்து அதன் விலைக்குச் சரியாய்ப் பலபொருட்களையும், பல பொருட்களைக்கொடுத்து அவற்றின் கிரயத்துக்கு ஒரு பொருளையும் வாங்கவேண்டியது வரும். உதாரணமாக: ஒரு தச்சன் பலநாள் வேலைசெய்து ஒரு பெட்டி உண்டாக்குகிறான். அப்புறம் அந்தப் பெட்டியின் விலைக்குச் சரியாய் அவனுக்கு அரிசி, உப்பு, புளி, மிளகாய், காய்கறி முதலிய பலசாமான்கள் அவசியம் தேவையாயிருக்கின்றன. அப்பொழுது அவன் என்ன செய்வான். அரிசிக்கா, உப்புக்கா, புளிக்கா, எதற்கென்று தன் பெட்டியைக் கொடுப்பான்? அவ்வாறே ஒரு தோட்டக்காரனுக்கு ஒரு வஸ்திரம் தேவையாயிருந்தால், அவன் தன்னிடத்துள்ள காய், கனி, கிழங்கு முதலியவற்றைத்தான் பதிற்கொடுக்கக்கூடும். ஆனால் புடவைக்காரனுக்கு ஒரு புடவையின் விலை பெறுமான அவ்வீளவு காய்கறி அவசியமிராது. வாங்கிப் பலநாளுக்கு வைத்துக்கொள்ளலாமென்றாலும் அவை அழுதிக் கெட்டுப் போம். மேலும் அந்தப் புடவைக்காரன் புடவையைக் கொடுத்துக் காய்கறிமரத்திரமல்ல, அவற்றிலும் அவசியமான வேறு பலபதார்த்தங்களையும் கொள்ளவேண்டிய ஆத்திரமுடையவனாயிருப்பான். ஆதலால் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களிலெல்லாம் பொதுப்பொருளாய் ஒன்று நடுநின்று உதவினாலொழிய மற்றப் படி பண்டமாற்று கிஞ்சித்தும் நடந்தேராது.

நான்காவது: பண்டத்துக்குப் பண்டமாறாமல் வேலைக்குப் பண்டமாறும்படி நேரிட்டால், மேற்கூறிய சங்கடம் மிகவும் அதிகரிக்கும். ஒரு கூலிக்காரனுக்குச் சோறுவேண்டுமானால் சமுசாரியிடம் போய் உழவேண்டும். காய்கறி வேண்டுமானால், தோட்டக்காரனிடம் போய் வேலைசெய்யவேண்டும். செருப்புவேண்டுமானால், சக்கிலிக்குப் பணிவிடைசெய்யவேண்டும். ஆனால் அவன் ஒரு வீடுகட்டவேண்டுமானால், யார் யாரிடம்போய் என்னென்னவேலை செய்யவேண்டுமோ தெரியாது.

கடைசியாய்ப் பணமில்லையென்றால் தொழிற்பலன் அதிக ரிக்கும்படி வினைபகுத்துச் செய்யும் ஏற்பாடுமில்லை. ஒவ்வொரு மனுஷனும் ஒவ்வொரு வேலையையுஞ் செய்து தீரவேண்டும். அத னால் வேலையில் யாதொரு தேர்ச்சியும் திருத்தமும் பிறவாது. பெ ரியகாரியங்களைச் செய்கிறதற்கு கைமுதலென்று ஒன்று ஒருவரி டத்திலும் இராது. ஆகவே தேசத்தில் யாதொரு வீர்த்தியுஞ் செ ய்திப்புகின்றி ஜனங்களெல்லாம் மூடமடைந்து தாழ்ந்துபோவார் கள். கொள்வாருக்கும் கொடுப்பாருக்கும் பொதுப்பொருளாய் நடுநின்றதுவுகிற ஒன்று இல்லாத தேசங்களெல்லாம் இதே ஸ்திதி யில் இருக்கின்றனவென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு பொருள் நடுநிற்கும்போது மேற் காட்டிய சங்கடங்களில் ஒன்றாயினுமில்லாமல் தேசத்திற்கு மிகு ந்த வாழ்வும் நன்மையுமுண்டாவதற்கு ஏதுவாகிறது.

நாம் பண்டத்துக்குப் பண்டம் பதிற்கொடுத்து மாறுகிறதை விட்டு, சகலருக்கும் சம்மதமாய் எங்கும் செல்லத்தக்க பொதுப் பொருள் ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்வோம். அதைக் கொடுத்துத் தனக்குத் தேவையான எந்தப் பொருளையும் மாறிக்கொள்ளலா மென்று ஒவ்வொருவனுக்கும் தெரிந்திருக்கட்டும். அப்புறம் அதின் மூலமாகப் பண்டமாற்று நிராடங்கமாய் நடந்தேறும். அந்தப் பொருள் இன்னதாகத்தானிருக்கவேண்டுமென்று நியதி யில்லை. உப்போ, புளியோ, தானியமோ, தவசமோ, இரும்போ, பொன்னோ ஏதுவாயிருந்தாலுஞ்சரி, எல்லாரும் ஒத்துக்கொண்ட தாய்மாத்திரமிருக்கவேண்டும். அதுபோதும். அதைக்கொண்டு கொள்வன கொடுப்பன தட்டின்றி நடத்தலாம். ஒருவன் தன் னிடத்துள்ள எதையும் அந்தப் பொருளுக்கு மாறலாம். தனக் குத் தேவையான சகலத்தையும் அதைக்கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால் அந்தப் பொருள் நமக்கு வேண்டிய அளவு லேசாய்ப் பிரிக்கப்படக்கூடியதும் கெட்டுப்போகாததும் யர்வ ரும் கையிலெடுத்துக்கொண்டுபோகத்தக்க அடக்கமும் சுளு வான பளுவுமுள்ளதாயிருக்குமானால், அதனாண்டுகிற அநு கூலங்கள் மிகுதியாம். அதைக்குறித்து அப்பாற் சிந்திப்போம்.

இப்படி எங்குஞ் செல்லுகிற பொருள் ஒன்று நடுநிற்கிறது பொருளுடையவர்கள், தொழிலாளர், வேலைக்காரர் கூலியாட்கள் என்றிவர்களுக்கு மிகுந்த பிரயோஜனமல்லாமலும் வினைபகுத்

துச் செய்யுமுறைக்கும் அதிக அறகூலமாகும். இன்னார் இன்னார் இன்னின்னவேலைதான் செய்யவேண்டும், இன்னின்னருக்கு இன்னின்ன இடத்தில் வேலைசெய்தால்தான் குறித்தபொருள் கிட்டும் என்றதில்லை. யாரும் எங்கும் எந்தவேலையும் செய்யலாம். உழுதாலுஞ் சரிதான், மாமறுத்தாலுஞ் சரிதான், செருப்புத் தைத்தாலுஞ் சரிதான். அதற்குப் பதிலாக எங்கும் செல்லும் பொருள் கிடைக்கிறது. இதைக்கொண்டு ஒருவன் தனக்குத் தேவையான அன்னவஸ்திரமுதலிய எந்தப்பொருளையும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்; அன்றாடகஞ் செலவானதுபோக மீதியைச் சேர்த்தவைக்கலாம். அது அவனுக்குப் பிந்தி வீடுகட்டவோ, கலியாணம்பண்ணவோ தள்ளாதகாலத்தில் செளக்கியமாயிருந்து சாப்பிடவோ சகலத்துக்கும் உதவும்.

இப்படிப்பட்ட பொருள் ஒன்றில்லாமல் உலகம் நடைபெறுதல் அசாத்தியமாயிருந்ததினாலேதான் ஜனங்கள் அறிவில் தேராத அக்காலத்தும் கூட பற்பல பொருட்களைத் தெரிந்து இதுகாரியத்துக்கென்று உபயோகப்படுத்திவந்தார்கள். பூர்வத்தில் ஆடுமேய்த்து ஜீவனஞ்செய்த ஜாதியார் ஆடுகையே நாணயமாக வழங்கிவந்தார்கள். அப்புறம் இதுவும் இவ்வினமாகிப் பிறவும் கொடுக்கல் வாங்கல் முதலியவற்றிற்கு அவ்வளவு வசதியுள்ளனவல்லவென்று கண்டு, வெள்ளியை உபயோகப்படுத்தினார்கள். வெள்ளியென்று சொல்லும்போது இப்பொழுது நடமாடுகிற நாணயம்போல அச்சடித்ததல்ல; சிறிதும் பெரிதுமாகிய வெள்ளிக் கட்டிகளேயாம். அவற்றை நிறுத்துக்கொடுத்துக் கணக்கிட்டுவந்தார்கள். இது பலஸ்தீனாதேசத்தில் நடந்தது. கிரேக்கரும் ரோமரும் முதலாவது பித்தனையையும் இரும்பையும் வழங்கினார்கள். அப்புறம் தங்கமும் வெள்ளியும் அவற்றிற்குப் பதிலாக உபயோகப்பட்டன. இவைகளே இக்காலத்தில் நாகரீகமடைந்திருக்கிற தேசங்களிலெல்லாம் வழங்குகின்றன. இவற்றின் குணகுணங்களைப்பற்றி இனிச் சிந்திப்போம்.

ச ம ா ச ர ர ம் .

ஐந்துரூபாய்க் கடிதநாணயம்.—இந்திய துரைத்தனத்தார் ஜனங்களின் உபயோகத்திற்காக ஐந்துரூபாய்க் கடிதநாணயம் அச்சுடித்துச் செலுத்தும்படி ஆர்கயில் பிரபு உத்தரவுசெய்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட கடிதநாணயம் ஜனங்களுக்கு மிகவும் உதவியாயிருக்கும்.

சீனர் அறுநூறுபேர் அக்கினியால் பட்சிக்கப்பட்டது.—போனஸ் 4 உடன்தோன் என்னும் கப்பல் சீனவைச் சேர்ந்த மக்களவில் அறுநூற்றைம்பது கூலிஜனங்களை ஏற்றி அங்கிருந்து புறப்பட்டது. 6 உ அந்தக் கப்பல் ஹோங்கோங்குக்குத் தெற்கே சுமார் அறுபதுமைல் தூரமாக ஓடினபொழுது சடிதியில் கப்பல் நெருப்புப்பற்றியதென்று காணப்பட்டது. இது எப்படிச் சம்பவித்ததென்று இதுவரையில் தெரியவில்லை. மாலுமியும் கப்பற்காரரும் கப்பற்படவை கடலில் இறக்கி அதில் ஏறித் தப்பி மக்களவில் சேர்ந்தார்கள். கூலிக்காரரில் ஐம்பது அறுபதுபெயர் கடலில் மிதந்த பாய்மரம் ஒன்றைப்பிடிக்க, செம்படவர் சிலரால் ரக்ஷிக்கப்பட்டார்கள். இவ்வாறு தப்பின சொற்பதொகையான ஆட்களைத் தவிர மற்றக் கூலிக்காரர் யாவரும் அக்கினிக்கு இரையானார்கள். இக்கப்பல் போர்த்துகேசு கப்பல். இது மிகவும் பயங்கரமான சம்பவம்.

உதாரமான. செய்கை. — தக்ஷணதேசத்துப் பிரபுக்கள் நமது இராணியுடைய இரண்டாவது குமாரர் இத்தேசத்திற்கு வந்திருந்ததை எப்போதும் ஞாபகப்படுத்தும்பொருட்டு 30,000 ரூபாய் சேகரித்து அதில் 20,000 ரூபாயால் அந்த ராஜபுத்திரன் பேரால் பூனாவில் பெண்களுக்குக் கல்விச்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்தவும், மீந்த 10,000 ரூபாயால் பம்பாய் சர்வகலாசாலையில் பி. ஏ. பட்டம் பரிட்சைகொடுத்து உயர்தரம் அடையும் மாணுக்கர்களுக்கு வருஷந்தர பரிசுகளைக் கொடுக்கவும் உத்தேசித்திருக்கிறார்களாம்.

இரண்டாவது: அது அதிகவிலையுள்ள பொருளாயிருக்கவேண்டும். அதென்னவெனில்: சிறிய பரிமாணத்தில் பெரிய வேலையைக் குறிக்கும்பொருளாயிருந்தால்தான், அதையாவரும் வெகுசுலபமாய் ஓரிடத்திருந்து மற்றோரிடத்துக் கொண்டுபோகக்கூடும். அல்லவென்றால் வசதியின்மையும் கடும்பிரயாசையுமுண்டுபட்டுப் பயனற்றுப்போம். ஒரு மாசத்து வேலைக்குக் கூலியாக நூறு துலாம் இரும்பை அல்லது இருநூறு துலாம் புளியை ஒருவன் வாங்கிக் கொண்டுபோகவேண்டுமானால், அதனால் அவனுக்கு விளையும் சங்கடத்தையும் நஷ்டத்தையும் சொல்லித் தெரியவேண்டியதில்லையே. ஆதலால் பண்டமாற்றுக்கு அதுகூலமாய் நடுநிற்கும் பொருளாகிய பணமானது எவ்விதத்திலும் சுருங்கிய காத்திரமும் மிகுந்த விலையுமுள்ளதாயிருக்கவேண்டும்.

மூன்றாவது: அதன் விலைக்கு யாதொரு குறைவுநேரிடாமல் வேண்டிய அளவு அது சிறிதும் பெரிதுமாகப் பிரிபடக்கூடிய பொருளாயிருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பெரிதும் சிறிதுமான வேலைகளுக்கும், குறைவும் மிகுதியுமான பொருட்களுக்கும் பதிலாக அதைக் கொடுக்க இடமிருக்கும்.

அப்படியாயின், தானியதவசமுதலிய பொருட்கள் மணிமணியாய்ப் பிரிபடக்கூடியனவாயிருக்கின்றமையால் இவைகள் பண்டமாற்றுக்கு நடுநின்று வழங்குவகற்கு உதவாதாவெனில், அவை பிரிபடக்கூடியனவாயினும், மிகுப்பைக் குறிக்கத்தகுந்த விலையுயர்ந்தனவல்லவாதலால் அவை தவாவாம். மேலும் வயிர்முதலிய ரத்நக்கற்கள் மிகுந்த விலையுயர்ந்தனவாயினும், நமக்கு வேண்டியவாறு அவை பிரிக்கப்படக்கூடிய தன்மையுடையனவல்லவாயிருப்பதினால் அவையும் உதவாவாம். ஏனெனில், அவைகளைப் பிரித்தால் அவை நாசமுறுமேயன்றி, துண்டுகளை மறுபடியும் ஒன்றுசேர்த்து ஒரு பொருளாக்க முடியாது.

நான்காவது: பண்டமாற்றுக்கு நடுநின்று வழங்கும் பொருளுக்கும், மற்றப் பொருட்களுக்கும் எளிதில் வித்தியாசந் தோன்றத் தக்கதாயிருக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் வஞ்சனைக்கு இடமின்றி அப்பொருளைப்போலத் தோன்றும் கள்ளப்பொருட்களை உடனே கண்டுபிடித்துத் தள்ள வகையுண்டு. ஒளியிலும் நிறத்திலும் கனத்திலும் பேதப்பட்டிருக்கிற பொருட்களை ஒரே

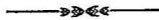
பார்வையில் எப்படிப்பட்டவர்களும் வித்தியாசம் கண்டுபிடித்துக் கொள்வார்கள்.

ஐந்தாவது: அது கூடியவரையில் கெட்டழிந்துபோகத்தகாத தாயிருக்கவேண்டும். ஆடு, மாடு, தானியதவசமுதவிய பொருட்களைப்போல அழிந்துபோகக்கூடியதாயிருக்குமாகில், அதை வாங்கிப் பத்திரப்படுத்திவைக்க யார்தான் பிரியப்படுவார்கள். அந்தப் பொருட்கள் பழுதடையவே, அவற்றின் விலையும் விழுந்துபோம். ஆதலால் பண்டமாற்றினிமித்தம் ஜனங்கள் பத்திரப்படுத்திவைக்கக் கருதும் பொருள் கூடியவரையில் கெட்டுப்போகக்கூடாத பொருளாகவே இருக்கவேண்டும்.

ஆறாவது: நாம் சில சமயங்களில் அதிகமும், சில சமயங்களில் கொஞ்சமும் மாறவேண்டியவர்களாய் இருப்பதினால், இவ்விருவகைக்கும் இணங்க பண்டமாற்றுக்கு நடுநிற்கிற பொருளும் இருவகையானதாயிருந்தால்தான் சங்கடமிராதது. ஒன்று உயர்ந்த விலையுள்ளதும், மற்றது தாழ்ந்த விலையுள்ளதுமான இருவகையான பொருளாயிருக்கவேண்டும். அப்பொழுது அதிகம் வாங்கும்போது உயர்ந்தபொருளையும், கொஞ்சம் வாங்கும்போது தாழ்ந்தபொருளையும் காரியத்துக்குத்தக்கபடி உபயோகப்படுத்தலாம். அதனால் அநாவசியமான பலவகைத் தொந்தரவுகளும் பிரயாசங்களும் ஒழிந்துபோகும. பண்டமாற்று வெகு சலபமாயும் அதிக பிரயோஜனமாயும்.

பரிவருத்தனை செய்கி பகு உபயோகமாய் நடுநிற்கிற பொருள்கள் எவையானாலும் அவற்றிற்கு இருக்கவேண்டிய லட்சணங்கள் இவைகள்தான். அப்படியானால் இவ்வறுவகை லட்சணங்களையும் பொன்னினிடத்தும் வெள்ளியினிடத்தும்ன்றி, வேறு பொருட்களில் காணுகிறது அரிது. நாம் அறிந்தவற்றுள்ளெல்லாம் இவைகள்தான் அதிக விலையேறப்பெற்றவும், எக்காலத்தும் எல்லாவிடத்தும் மாறாத ஒரேவிலையுள்ளவும், யாதொரு நஷ்டமுமின்றி நமக்கு வேண்டியவாறு நுண்ணியபாகங்களாய்ப் பிரிபடக்கூடியவும், இப்படிப் பிரித்தவற்றை மறுபடியும் ஒன்றாய்ச்சேர்க்கக்கூடியவும், பிறபொருட்களினின்று வெகு லேசாய் வித்தியாசம் விளங்கக்கூடிய நிறத்தையும் கணத்தையுமுடையவும், எவ்வளவுகாலஞ் செல்லினும் அழியாமலும் கெடாமலும் ஒரேவித

மாய் இருக்கத்தக்கவுமான பொருட்களாய் விளங்குகின்றன. பெரியகாரியங்களுக்குப் பொன்னையும், சிறியகாரியங்களுக்கு வெள்ளியையும் ஒன்றுக்கொன்று விலைவிகற்பயின்றி ஒத்துப்போகத்தக்கதாய் வழங்கலாம். இவ்விருவகை லோகங்களினுடைய லட்சணங்கள் இவ்வாறு பரிஷ்காரமாக யாவரும் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடியனவாயிருப்பதினாலேதான், மனிதர்கள் நாகரீகத்தில் விர்த்தியடைய ஆரம்பித்த வெகு பூர்வகாலத்திலேயே இவற்றைத் தெரிந்துகொண்டார்கள். இவற்றின் பிரயோஜனம் எவர்க்குந் தெளிவாய்ப் புலப்பட்டமையால், எல்லா ஜாதியாரும் இவற்றை உபயோகப்படுத்த ஆரம்பித்தார்கள். அதனால் அவை இந்நாள்வரையும் அதிக அருமையாயும், பரிவர்த்தனையென்கிற இவ்விஷயத்துக்கு எவ்விடங்களிலும் உபயோகப்படுகின்றனவாயும் இருக்கின்றன. பொன்னையும் வெள்ளியையும் நாணயமாக வழங்குதற்குக் காரணம்தவே. அவை பண்டமாற்றுக்கு மிகுந்த அநுகூலமும் வசதியும் பிரயோஜனமுமென்று ஜனங்கள் கண்டுகொண்டதினாலேயே, அவற்றை அவ்வாறு வழங்குகிறார்கள். இதுவன்றி துரைத்தனத்தாருடைய அதிகாரத்தினாலாவது கட்டளையினாலாவது மனிதர்கள் அவற்றை உபயோகப்படுத்துகிறார்களென்று நினைப்பது பிசகு. உழுகிறதற்குக் கொழுவும், கொத்துகிறதற்கு மண்வெட்டியும், வெட்டுகிறதற்குக் கோடரியும் மற்றவைகளைப் பார்க்கிலும் வசதியானவையென்று மாந்தர் எப்படித் தெரிந்து கொண்டார்களோ, அப்படியே பண்டமாற்றுக்குப் பொன்னையும் வெள்ளியையும் தெரிந்து உபயோகப்படுத்திவருகிறார்கள். இவற்றை நாணயமாக அடித்து உபயோகப்படுத்துவதைப்பற்றி இனிமேற் சிந்திப்போம்.

வாலிபத்திற் செய்யவேண்டிய பழக்கங்கள்.

(தொடர்ச்சி.)

ஒன்பதாவது: எந்தச் சமயத்திலும் தர்க்குணத்துக்கு இடங்கொடாமல் உன்னை அடக்கி ஆளப் பிரயாசப்படு.

கல்விகற்கும்படி வருந்தி நெடுநாட் கடுமுயற்சி செய்துவருகிறதினால், தேகமும் மனமும் வெகுவாய் இளைத்துத் துன்புறுகின்றன என்பது யாவர்க்குந் தெரிந்தகாரியமே. அதனால் கல்

வியில் அதிகமாய் முயலுகிறவர்களுடைய உணர்ச்சி தத்துவம் அதிகக் கூராகி, ஒன்றையும் பொறுமையோடு தாங்கிச் சிக்கத் தக்கத் திராணியற்றுப்போகிறது. இதனால்தான் அதிகக் கல்வி மாண்களுக்கு எளிதில் கோபமுண்டாகிறது. சிறந்த படிப்பாளிகளென்று பேர்பெற்றிருந்தவர்களில் அநேகர் எழுதிய நூலுக்கும் நடந்த நடக்கைக்கும் ஒற்றுமை காண்பதரிது. அவர்களுடைய எழுத்தைப்பார்த்தால் அதில் மிகுந்த அன்பும், பட்சமும், பொறுமையும் விளங்குகின்றன; நடக்கையைப் பார்த்தாலோ பெரும்பாலும் கோபமும், துடுக்கும், சகிப்பின்மையும் வெளிப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட சுபாவமுள்ளவர்களால் இந்தச் சிறந்த நூல் எழுதப்படல் சாத்தியமாவென்று எவரும் பிரமிக்கத்தகுந்த சீரில் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தன்னை அடக்காமல் இவ்வாறு துர்க்குணத்துக்கு இடங்கொடுக்கப் பழகிவிட்டதனால், அவர்களுடைய நல்ல நாமத்துக்கு என்றும் ஒழியாத இழிவும் வசையும் உண்டானதுமாதிரமல்ல, அவர்கள் காண்பித்த துன்மாதிரியினால் அநேகர் கெட்டுப்போவதற்கும் ஏதுவாயிற்று. ஆதலால் மாணக்கனே! நீ இதனால் எச்சரிப்படைந்து விழிப்பாயிரு. நீ உன் சுபாவத்தை அடக்கி ஆளவேண்டுமென யொழிய, அது உன்னை ஒரு விநாடியாகிலும் ஆண்டுகொள்ள இடங்கொடாதே. அதை எப்பொழுதும் ஜெயித்து மேற்கொள்ளப் பழகு. இல்லாவிட்டால் கடிவாளமிழந்த காட்டுக்குகிறா வாரிக் கொண்டு போவதுபோல அது உன்னை வாரிக்கொண்டுபோய், பின்பு ஒருக்காலும் ஏறிவரக்கூடாத அகாதமான படுகுழியில் தள்ளிவிடும். “தன்னை அடக்குகிறவன் சுத்துருவினுடைய அரனை அழித்து உட்பிரவேசிக்கிற சுத்தவீரனிலும் அதிகம்” என்றறி.

தோழனோடு துடுக்குத்தனமாய்ப் பேசும் பழக்கம் யாவரிடத்தும் வெகுசிக்கிரமாய் உண்டாய்விடும். இதற்குக் காரணமென்னவெனில்: ஒருவன் தனக்குச் சிறேகிதனாயிருப்பதினால், எண்ணமின்றி அவனிடத்தில் எதையும் நினைத்தபடி பேசத்துணிவதே. இது வரவரப் பலத்து வேர்கொண்டு கடைசியில் நிவிர்த்திக்க முடியாத பழக்கமாய்விடுகிறது. அப்புறம் அது சிறேகிதர், அயலார், அந்நியர், பெரியோர் என்கிற பேதமின்றி எவரிடத்தும் அப்படியே பேச ஏவுகின்றது. பிறர் அதைக் கேட்டுச் சகியாமல் பகிற்சொல்லும்போது, கோபத்தையும் கடுஞ்சொல்லையும் விளைக்

கின்றது. அதனால் ஒருவனுடைய நற்குண நற்செய்கை முழுமையுள் கெட்டுப்போகின்றது; அவன் நாலுபேர்கூடிய கூட்டத்தில் நல்லவாசனை இழந்துபோகிறான். ஆதலால் யோசனையின்றிப் பேசுந் துடுக்குப்புத்தியை இளைமையிலேயே ஒழிக்கவேண்டில் பிரபுத்துவமான நடத்தையைப் பின்பற்று. “தோழனோடும் ஏழைமை பேசேல்” என்ற ஓளவை வாக்கை உள்ளத்தில் அமைத்து, எப்பொழுதும் யாவரிடத்தும் யோக்கியமானதைப் பேசப் பழகு. உன் உள்ளம் பெருமையினாலும் வஞ்சனையினாலும் மூடப்படாமல், யாவருங் காணத்தக்க சுத்தமும் நாய்மையும் விசாலமுமாயிருக்கட்டும். வெளிக்குமாத்திரமல்ல, உள்ளபடியே உன் நெஞ்சிற் கரவின்றி உண்மையாயிரு. இப்படிப்பட்ட சிறந்த பிரபுத்துவமான குணம் சிலருடைய உள்ளத்தில் இருக்கின்றது. அது வெகு சீக்கிரத்தில் வெளிப்பட்டு யாவராலும் புகழ்ந்து கொண்டாடப்படுகிறது. ஆனால் சிலருடைய உள்ளம் அப்படிப்பட்டதல்ல. அது ஒடுங்கிச் சுருங்கிக் குன்றிப்போயிருக்கின்றது. எல்லாம், தன்னெண்ணம், தன் புத்தி, தன் காரியம், தன் லாபமேயல்லாது வேறொன்றுமில்லை. இப்படிப்பட்ட இழிகுணம் அநேகரிடத்தில் சிறுவயதுமுதற் காணப்படினும், சூழ்இருக்கிற தூர்ப்பழக்கத்தினால் தோன்றினதேயன்றி, இயற்கையும் சகசமுமானதல்ல. ஆதலால் மனயிருந்தால் எவர்களும் மேற்காட்டிய தூர்க்குணத்திற்கு விலகிக்கொள்ளலாம். ஒருவேளை நீ உன் சிறுப்பத்திலேயே இவ்வித சுபாவத்தைப் பெற்றிருந்தபோதிலும், இப்பொழுது உனக்கு மனமானால் விசாலமான உள்ளத்தையும் பாரிப்புத்தியையும் அடைந்துகொள்ளுதல் அசாத்தியமல்ல. மெய்தான், பெற்றோர்கள் உன்னை இந்த நற்குணத்தில் சிறுவயதிலேயே வளர்த்தார்களில்லை. ஆனாலும் அவர்கள் அறியாமற்செய்த தப்பிதம் நீ அறிந்தும் அசட்டைசெய்கிற குற்றத்துக்குப் போக்காகுமா?

உன் நிலைமையில் மனாம்மியமுள்ளவனாயிருக்கப் பழகிக்கொள். எப்போதும் முறுமுறுத்துக்கொண்டு திருப்தியுற்றிருக்கும் சுபாவத்திற்கிடங்கொடுப்பாயானால், அதினால் உன் உள்ளத்திலுள்ள சமாதானத்தைக் கெடுத்து, உன்னை யாவராலும் வெறுக்கப்பட்டத்தக்கவனாக்கிக்கொள்வாயென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. தடைகளும், வருத்தங்களும், சங்கடங்களும், இடையூறுகளாயினறிக் கல்விக்கடலைக் கடந்து செல்லத்தக்கவர்கள் யார்?

கணிதநூலின் கரையைக் காண்பதும், பாஷையின் கொடுமுடியில் ஏறுவதும், சாஸ்திரங்களின் ஆழநீளத்தையறிவதும் சின்னக்காரியமோ? இவை எவ்வளவு பிரயாசத்தின்பேரில் ஆகவேண்டியவைகள்! ஆதலால் என்ன நோட்டாலும் அஞ்சாமல் அமைதியோடும் பொறுமையோடும் முயற்சிசெய். வீண் சிந்தனைக்கும் மனோராஜ்ஜியத்துக்கும் இடங்கொடுப்பாயாகில், அது உன் மனரம் மியத்தை மெத்தக் குறைத்துவிடும். அதனால் மொறுமொறுப்பும் குறைகூறுதலுமதிகரித்து முயற்சி தளர்ந்துபோகும். மனோராஜ்ஜியத்துக்கு இடங்கொடுக்கிற மாணக்கனுக்கு உழைக்க மனமிராது; உழைத்தது பலன்தரும்வரையும் காத்திருக்கப் பொறுமையுமிராது. அவனுக்கு எல்லாம் அந்நிமிஷமே கிடைக்கவேண்டும். மானதமென்கிற ரதத்திலேறி அனாரொடிக்குள் அண்டங்க ளெல்லாம் சுற்றிப்பார்த்து, கந்தர்ப்பநகரமொன்றமைத்து, அதில் ஆகாயமானிகைகட்டி அரசுபுரிய வாஞ்சையுண்டாகிறது. வீண் சிந்தனைகள் கொள்ளும் நமது மனது நமக்குக் கட்டுகிற மாளிகையும், கொடுக்கிற வல்லமையும், அளிக்கிற அதிகாரமும் வெகு உன்னதமாயும் நேரத்தியாயுமிருக்குமென்றாலும், அவைகள் நிறைவேறப்போகிறவைகளல்ல. ஓரிடத்திற் குந்தியிருந்துகொண்டு, அதிகாரிகளோ, பீரபுக்களோ, கல்விமான்களோ, கலைக்கியானிகளோவாக நம்மைப் பாவித்து மகிழுகிறது லேசு; அப்படிப்பட்டவர்களாகிறதற்கு வேண்டிய முயற்சியை இரவும்பகலும் இடைவிடாமற்செய்து உழைக்கிறதுதான் கஷ்டம். எண்ணத்திலே முனைத்துக் காய்த்துப் பழுத்தபழம், ஏக்கத்தைமாத்நிரம் உண்டு பண்ணுமேயன்றி, நாவிற்கு இனிமைகொடாது. சொற்பனங்கண்டு சுகித்தாருண்டா? முயற்சியிற் கனிந்தபழந்தான் வாஸ்தவத்தில் இன்பமளிக்கத்தக்கது. வீண்சிந்தனையினால் முயற்சிசுன்றி ஊக்கந்தளர்ந்து மனோரம்பியம் இழந்துபோகும். ஆதலால் உன் சிந்தனையின் கடிவாளத்தை இறுக்கப்பிடி, நெகிழவிடாதே. முயற்சியாலன்றி ஒன்றும் சித்தியாகாதென்று நிச்சயித்து முயலு.

ஆபிரிக்கா பிரயாணம்.

(தொடர்ச்சி.)

ஜோஆக் என்னும் பட்டணம் ஈராயிரம் குடிகளுள்ளது. இப் பட்டணத்தைச் சுற்றி ஓர் உயர்ந்த மதிவிருந்தது. சத்துருக்களைத் துப்பாக்கிகளைக்கொண்டு சுடும்பொருட்டு அம்மதிவின் மேல்பாகத்தில் அநேக திறப்புக்களுண்டாக்கி வைத்திருந்தன. மேலும் இப்பட்டணத்திற்குள் வாசம்பண்ணும் ஒவ்வொரு மனிதனுடைய வீடும் பலமான ஒரு சுவரினால் சூழப்பட்டிருந்தபடியால், அப் பட்டணம் ஒரு பெரிய கோட்டைபோலும், அதற்குள்ளிருக்குங் குடிகளுடைய வீடுகள் குட்டிக்கோட்டைகள்போலயிருந்தன. இப்பட்டணத்திற்கு மேற்கே ஓர் சிற்றூறு ஓடுகின்றது. அதன் இருகரைகளைச்சேர்ந்த நிலங்களில் சுதேசிகள் ஏராளமாய்ப் புகையிலையும் ஈருள்ளியும் பயிரிட்டு ஜீவனம்பண்ணுகிறார்கள்.

மேஸ்தர் பாரக் என்பவர் இப்பட்டணத்திற்கு வந்து சேர்ந்த மறுநாள் அதிகாலையில் சில குதிரைச்சேவகர்கள் அவர் தங்கியிருந்த வீட்டிற்கு வந்து, முதலாவது அவ்வீட்டெஜமானை எழுப்பி அழைத்துக்கொண்டு பாரக் என்பவர் படுத்திருந்த படுக்கைக்குச் சமீபமாய்ப் போனார்கள். அப்போது அவர்களுக்குள் ஒருவன் அவர் நித்திரைசெய்கிறாரென்று நினைத்து, அவர் படுத்திருந்த பாயின்மேல் வைத்திருந்த துப்பாக்கியொன்றைத் திருட்டளவாய் மெள்ள எடுத்துக்கொள்ள எத்தனித்தான். ஆகிலும் அவருக்குத் தெரியாதபடிக்கு அப்படிச் செய்வது கூடாதகாரியமென்று கண்டு, தான் கொண்ட நோக்கத்தை விட்டுவிட்டான். பின்பு சற்றுநேரத்திற்குள் வேறு பத்து குதிரைச்சேவகர்கள் அவ்வீட்டண்டை வந்திறங்கி, அதற்குள் பிரவேசித்து, இவர்களும் முன் வந்தவர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து தங்கள் கைகளில் துப்பாக்கிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, பாரக் என்பவர் மிகவும் பிரயிசு கத்தக்கதாக அவரைச் சுற்றி கோட்டைபோல வளைந்து உட்கார்ந்துகொண்டார்கள். அப்போது பாரக் என்பவர் அவ்வீட்டெஜமானை நோக்கி: இக்குதிரைச்சேவகர்கள் தம்மை அவ்வாறு சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும் காரணம் யாதெனத் தமக்கு அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றும், அவர்களுடைய சொந்தப்பாஷை

தமக்குத் தெரியாததினால் தாம் சுற்றிருந்த மாண்டிங்கோ பாஷையில் அவர்கள் தம்முடன் சம்பாஷிக்கவேண்டுமென்றும் சொன்னார். இதற்கு அவர்கள் சம்மதித்து, அவர்களில் ஒருவனாகிய ஒரு குள்ளமனிதன் முன்வந்து முதலாவது சற்றுநேரம் முகவுரையாக சில சங்கதிகளைச் சாதூர்யமாய்ப் பேசிவிட்டு, பின்பு பாரீக் என்பவரை நோக்கி: "நீர் இத்தேசத்தின் சட்டங்களை மீறி நடந்திருக்கிறீர். பிரயானிகள் செலுத்தவேண்டிய தீர்வைப்பணத்தையும், ராஜனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வெகுமதியையும் நீர் செலுத்தாமல் இப்பட்டணத்திற்குள் பிரவேசித்திருக்கிறீர். ஆகையால் இத்தேசத்துச் சட்டப்படி, நீர் உம்முடன் கொண்டுவந்திருக்கிற ஆட்களையும் சாமான்களையும் கழுதைகள் முதலிய ஜீவஜந்துக்களையும் நீர் இழந்துவிடவேண்டும். ராஜன் வாசம்பண்ணும் மாணா என்னும் பட்டணத்திற்கு உம்மை இக்ஷணமே அழைத்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்றும், நீர் இதற்குச் சம்மதியாவிட்டால் உம்மைப் பலவந்தமாய் அவ்விடத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவேண்டுமென்றும் ராஜன் எங்களுக்குக் கட்டளைகொடுத்திருக்கிறார். ஆகையால் நீர் என்ன சொல்லுகிறீர்? இக்ஷணமே எங்களோடு ராஜனிடத்திற்குப் புறப்பட ஆயத்தமாயிருக்கிறீரா" என்றான். அவன் இப்படிச் சொல்லி முடித்தவுடனே அவர்களெல்லாரும் ஒன்று போல எழுந்து பாரீக் என்பவரைப் பார்த்து, புறப்படும் புறப்படும் என்று துரிதப்படுத்தினார்கள். அதற்கு பாரீக் என்பவர் அவர்களை நோக்கி: "நான் இவ்விட்டெஜமானிடத்தில் சிலகாரியங்களைப் பேசமட்டாகவும், என் கழுதைகள் தீனிதின்னு முடிக்குமட்டாகவும் நீங்கள் தயவுசெய்து சற்றுநேரம் பொறுக்கவேண்டும்" என்று வேண்டிக்கொண்டார். பின்பு அவர் அவ்விட்டெஜமானைத் தூரத்தில் அழைத்துக்கொண்டுபோய், தம்மிடத்திலிருந்த வெடிமருந்தில் கொஞ்சத்தை எடுத்து அவனுக்கு வெகுமதியாகக் கொடுத்து, தாம் அச்சமயத்தில் செய்யவேண்டியதின்னதென்று தமக்குத் தெரியாததினால், அவன் நல்ல ஆலோசனை தமக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று அவனைக் கேட்டுக்கொண்டார். அதற்கு அவன் பாரீக் என்பவரை நோக்கி: "நீர் இத்தேசத்து ராஜனிடத்திற்கு ஒருக்காலும் போகக் கூடாது. இத்தேசத்திற்கும் காசான் என்னும் அடுத்ததேசத்திற்கும் ஒருவேளை சிக்கிரத்தில் யுத்தம் நேரிடும்போலத் தோன்றுகிற படியால், ராஜனிருக்கும் பட்டணத்திற்கு நீர் போவீரானால்

உம்முடைய பொருட்களை கொள்ளையிடுவதுமன்றி, உம்மையும் சிறைப்படுத்தி அடிமையாய் மற்றவர்களுக்கு விற்றுப்போடு வார்கள். இத்தேசத்து அரசன் உம்மிடத்தில் ஏதாகிலும் நல்ல பொருட்களிருக்கின்றனவென்று கண்டால், அவற்றை எவ்விதத்திலும் அபகரித்துக்கொள்வாரென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமில் லையென்றான். இதைக் கேட்ட பார்க் என்பவர் தம்மை ராஜனி டத்தில் பிடித்துக்கொண்டுபோகவந்த சூதிரைச்சேவகரை எவ்வி தமாயாவது நடிப்படுத்தி அனுப்பிவிடும்பொருட்டு உபாயஞ்செய்ய வேண்டுமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு, அவர்களிடம் போய், தாம் செய்த தப்பித்ததை அவர்கள் தயவுசெய்து மன்னிக்கவேண் டுமென்று அவர்களை வருந்திக் கேட்டதுமன்றி, முன் தமக்கு பாண்டோதேசத்து அரசன் வெகுமதியாகக் கொடுத்த ஐந்து திராம் பொன்னையெடுத்து அவர்களுக்குப் பரிதானமாகக் கொ டுத்தார். அவர்கள் அதை அங்கீகரித்துக்கொண்டும் அது போ தாதென்ற கருத்துள்ளவர்களாய், பார்க் என்பவருடைய மூட்டை முடிச்சுகளையெல்லாம் தாங்கள் பரிசோதித்துப்பார்க்கவேண்டு மென்று பிடிவாதமாய்ச் சொல்லி, அவர் அதற்குச் சம்மதிக்கச் செய்து, அம்மூட்டைகளெல்லாவொன்றையும் அவிழ்த்துப்பார்த்து, தாங்கள் அவற்றில் இருக்குமென்று முன் நினைத்திருந்த அளவு பெர்ன்னும் அம்பரும் அவற்றில் இல்லையெனக் கண்டு துக்கப்பட்டார்கள். ஆகிலும் அவற்றில் அவர்கள் பார்வைக்கு ஏதேது அழ காயும் பிரயோஜனமுள்ளதாயும் தோன்றிற்றோ, அதையெல்லாம் தயதாட்சண்ணியமின்றித் தங்கள் உபயோகத்திற்கு எடுத்துக்கொ ள்ளத் துவங்கினார்கள். அவர்கள் அன்று சாயுந்தரமட்டும் பார்க் என்பவரோடு வாதாடி போராடி அவரிடத்திலிருந்த சாமான்களில் பாதிக்கு அதிகமானவற்றைப் பறித்துக்கொண்டு போய்விட்டார் கள். இப்படி அவர் பறிகொடுத்தபின்பு தமக்கு அவசியமான போ ஜனபதார்த்தங்களைக் கொள்வதற்குக்கூட அவர் கையில் ஒன்றுமில் லாததினால் அவர் ஸ்திதி துக்கப்படத்தக்கதாயிருந்தது.

அன்று சாயுந்தரம் அவர் ஓர்இடத்தில் உட்கார்ந்து, தமக்கு நே ரிட்ட ஆபத்தையும் நிர்ப்பந்த ஸ்திதியையும் நினைத்துத் துக்கித்துக் கொண்டிருக்கையில், தலையில் ஓர் கூடையைச் சுமந்துகொண்டு அவ்வழியேபோன விருத்தாப்பியமுள்ள ஓர் அடிமை ஸ்திரீயான வள் சோர்ந்துபோயிருந்த அவர் முகத்தைப்பார்த்து, அவருக்குச்

சமீபமாய் வந்து மிகுந்த பக்ஷத்தோடு அவரை நோக்கி: ஐயா! நீர் இன்று சாப்பிடவில்லையா என்று கேட்க, அதற்கவர் ஒன்றும் மறு மொழிசொல்லாது மௌனமாயிருந்தார். அப்போது அவருக்குச் சமீபத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்த அவருடைய வேலைக்காரன் ஒருவன் அவனைப்பார்த்து, இத்தேசத்து அரசன் அனுப்பின குதி னைச்சேவகர்கள் வந்து இவருடைய சாமான்களையெல்லாம் கொள் னையிட்டுக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்; இப்பொழுது இவர் கையிலிருந்து ஒரு காசம் இல்லையென்றான். இதைக்கேட்ட அந்நற்குண முள்ள ஸ்திரீயானவள் மிகவும் துக்கப்பட்டு, தன் தலையிலிருந்த கூடையை இறக்கிக் கீழே வைத்துவிட்டு, பார்க் என்பவரிடத்தில் இரக்கமும் பக்ஷமும் பாராட்டி, அவரை நோக்கி: இக்கூடையில் வேர்க்கடலையிருக்கிறது, நீர் அதைச் சாப்பிடுவீரா? என்றார். அதற்கவர் சாப்பிடுவேனென்று மறுமொழிகொடுக்க, அவள் உடனே தன் கூடையிலிருந்த வேர்க்கடலையில் நாலேந்து கை அள்ளி அவருக்குக் கொடுத்தாள். இவ்வாறு அவள் ஆச்சரியமானவிதமாய் அவருக்கு மிகுந்த பக்ஷத்தையும் உருக்கத்தையும் காட்டி, சமயத்திற்கேற்ற உதவிசெய்ததற்காக அவர் தம் சந்தோஷத்தையும் நன்றியறிதலையும் வெளிப்படுத்தி, அவளுக்கு உபசாணைவார்த்தைகள் சொல்லுமுன்னதாக, அவள் தன் கூடையை எடுத்துத் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு உடனே அவ்விடத்தைவிட்டுப் போய்விட்டாள். அவள் போனபின்பு பார்க் என்பவர் வெகுநேரம் அவருடைய நற்குணத்தைக்குறித்து யோசித்து மிகவும் ஆச்சரியமும் சந்தோஷமும் அடைந்துகொண்டிருந்தார். அவள் கொடுத்த பொருள் அற்பமெனினும், கல்லாத பாமராஜாதியாருக்குள்ளிருந்த அந்த அடிமைப்பண்ணைவள் அந்நியராஜாதியானைய அவர், கையில் ஒன்றுமில்லாமல் பசியின் அகோரத்தினால் வேதனைப்பட்டுக்கொண்டு நிர்பந்த ஸ்திரீயிலிருக்கிறதை அவள் பார்த்தமாதிரித்தில் மனதுருகி, தனக்கிருந்த சொற்ப போஜனபதார்த்தத்தை உச்சாகமாய்ப் பங்கிட்டு அவருக்குக் கொடுத்தது மிகவும் புகழ்ப்படத்தக்ககாரியமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. சன்மார்க்கநெறிகளைப் போதிக்கும் நூல்களை அவள் கனவிலும் அறியாதவளென்றாலும், தன் சொந்த அநுபவத்தினால் பசிமுதலிய துன்பங்கள் மிகவும் வேதனையுள்ளவைகளென்று அவள் நன்றாய் உணர்ந்திருந்தபடியால், தனக்கு நேரிடுந் துன்பங்களை நினைத்து, மற்றவர்

கள், துன்பங்கள் இக்கட்டுகள் அடைந்து வருந்துகையில், அவர்களுக்காக மனதுருகி தன்னாலியன்ற உதவிசெய்யக் கற்றிருந்தாள். மற்றவர்கள் உனக்கு என்னசெய்யவேண்டுமென்று நீ விரும்புகிறாயோ, அவற்றையே நீயும் மற்றவர்களுக்குச் செய்வாயாக என்னும் திவ்விய சன்மார்க்கநெறிக்கிசைந்தொழுக, கல்லாத அந்த அடிமைப்பெண்ணைவள் இயல்பிலே அறிந்திருந்தாள்போலும்.

மேற்சொல்லிய விருத்தாப்பியமுள்ள அடிமைப்பெண்ணைவள் புறப்பட்டுப் போனஉடனே டெம்பாசீகோ ஜாலோ என்ற நாமமுடைய காசான்நாட்டை ஆளும் அரசனுடைய சகோதரன் குமாரன் பார்க் என்பவரை வந்து காணப்போகிறதாய் அவருக்குச் செய்தி அனுப்பினான். பின்பு சற்றுநேரத்திற்குள் அந்த ராஜகுமாரன் பார்க் என்பவரிடத்தில் வந்து, அவரிடத்தில் கிநேகமும் பகஷமும் பாராட்டி அவரை நோக்கி: “நீர் என்னுடன் புறப்படச் சம்மதித்தால் நான் காசான்நாடுமட்டும் உம்மைப் பத்திரமாய் நடத்திக்கொண்டுபோய் அவ்விடத்தில் சேர்ப்பேன். வழியில் உமக்கு ஏதாவது சேதம் நேரிடுமானால் அதற்கு நானே உமக்கு உத்தரவாதியாயிருப்பேன்” என்றான். இதற்கு பார்க் என்பவர் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் சம்மதித்து, அவரும் அவருடன் வந்த ஆட்களும் அந்த ராஜகுமாரனோடு டிசெம்பர் 27உ காசான்நாட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். டெம்பாசீகோ என்ற நாமமுடைய அந்த ராஜகுமாரன் பார்க் என்பவருடன் புறப்படுகையில், தம்முடன் அநேக வேலையாட்களை இட்டுக்கொண்டு வந்தான். ஆக எல்லாம் முப்பதுஆட்கள் சாமான்களேற்றப்பட்ட ஆறு கழுதைகளோடும் சில ஏறுகுதிகைகளோடும் காசான்நாட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். புறப்பட்ட அன்று மத்தியானம் கங்காதி என்னும் ஓர் பெரிய பட்டணத்தைச் சேர்ந்து, கழுதைகள் பிந்திப்போனதினால் அவைகள் வந்து கூடுமட்டும் அங்கே தங்கியிருந்தார்கள். இவ்விடத்தில் பேரிச்சகச் சோலைகளும் உச்சியில் தீக்குருவியின் பாரிமுட்டைகள் ஏற்றப்பட்டிருந்த ஆறு கோபுரங்களையுடைய மகமதியர் பள்ளிவாசலொன்று யிருந்தன.

டிசெம்பர் 28உ அவர்கள் காயீன் என்னும் ஓர் பெரிய கிராமத்தில் சேர்ந்தார்கள். இக்கிராமத்திற்குச் சமீபத்தில் ஒரு

ஆறு ஓடுகின்றது. இது கற்பாறைகளுள்ள பூமியின் வழியாய்ப் பாய்ந்துவந்து ஒரு அரிவியை உண்புபண்ணிவிட்டு, இக்கிராமத்திற்குச் சமீபமாய்வந்து மிகுந்த ஆழமும் இருண்ட நிறமுமுள்ளதாகின்றது. பார்க் என்பவர் முதலியவர்கள் இவ்வாற்றை இவ்வாழமான பாகத்தில் கடக்கவேண்டியது அவசியம். அவர்கள் ஆற்றின் இக்கரைக்குப்போய் அங்கிருந்து வெடிச்சடும் தொனியினாலும் சமீக்கைகளினாலும் அக்கரையிலுள்ள ஜனங்களைக் கூப்பிட்டு, தாங்களும் சாமான்களும் ஏறி ஆற்றைக்கடப்பதற்கு தங்களுக்கொரு படவைக் கொண்டுவரும்படி செய்தார்கள். இவ்வாற்றின் கரை மிகவும் செங்குத்தாய் நீர்மட்டத்திற்கு நாற்பது அடி உயரமுள்ளதாயிருந்தபடியால், அவர்கள் கொண்டு வந்த குதிரைகளையும் கழுதைகளையும் ஆற்றைக்கடந்து அக்கரைப்படுத்துவது மிகவும் வருத்தமானகாரியமாயிருந்தது. முதலாவது அவர்கள், சாதுவான ஒரு குதிரையைக் கயிற்றினால் பிடித்துக் கொண்டு செங்குத்தான அக்கரைவழியாய்ச் சாவதானமாயிறங்கி, குதிரையைச் சற்றுதூரம் தண்ணீருக்குள் நடத்திக்கொண்டுபோய் நிறுத்திவிட்டு, பின்பு மற்றச் குதிரைகளும் அதனோடுபோய்ச் சேறும்படி செய்தார்கள். பின்பு குதிரைகள் திரும்பி இக்கரை வராதபடிக்குச் சில லீபயன்கள் அவற்றை முன்னேவிட்டு, தாங்கள் பின்னே நீந்திக்கொண்டுபோய் அக்கரைசேர்ந்தார்கள். அப்பால் கழுதைகள் ஆற்றிலிறங்கி நீந்திப்போவதற்கு இணங்காமல் வெகு முரண்டுசெய்ததினால், மிகுந்த பிரயாசையின்மேல் அவற்றை அக்கரைப்படுத்தினார்கள். இவ்வாறு மிருகங்களையும் சாமான்களையும் அக்கரை கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதற்கு மூன்றுடிணினோடு சென்றது. அஸ்தமன வேளையுமாகி இருட்டுச் சமீபித்தது. கடைசியில் பார்க் என்பவரும் டெம்பாசீகோ என்ற ராஜகுமாரனும் ஆற்றைக் கடக்கும்பொருட்டு பட்லிலேறினார்கள். அவர்கள் இப்படிச் செல்லுகையில், டெம்பாசீகோ என்பவன் இதுதான் நல்ல தருணமென்றெண்ணி, படவின் முன்பக்கத்தில் வைத்திருந்த பார்க் என்பவரின் சாமான்களடங்கிய தகராப்பெட்டியைத் திறந்து, அதில் என்ன இருக்கின்றனவென்று பார்க்க நினைத்து, ஒரு பக்கமாக ஒதுங்கித் தன் கையை நீட்டினபோது, படவு அப்பக்கமாகச் சாய்ந்து கவிழ்ந்துவிட்டது. ஆகிலும் இது அக்கரைக்குச் சமீபத்தில் சம்பவித்தபடியால் யாதொரு மோசமும் நேரிடவில்லை.

அவர்கள் உடனே எழுந்து கரைபோய்ச் சேர்ந்து, தங்கள் ஈரவஸ் திரங்களைப் பிழிந்துகொண்டு மறுபடியும் பிரயாணப்பட்டுக் காசான்நாட்டிற்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

இந்நாட்டிற்குப் போனஉடனே டெம்பாசிகோ என்பவன் பார்க் என்பவரைப்பார்த்து: “இதோ நான் உம்மை என் சித்தப் பனுடைய ராஜ்ஜியத்திற்குள் யாதொரு மோசமின்றி கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்கிறேன். நான் செய்த இந்த உபகாரத்திற்காக நன்றியறிதலைக் காட்டவேண்டியது உம்முடைய கடமை” என் றான். இவன் செய்த உதவி மிகவும் அற்பமென்று பார்க் என்ப வர் நினைத்தபோதிலும், அவன் கேட்டுக்கொண்டதிரிமித்தம் அவ னுக்குக் கொஞ்சம் புகைஇலையும் அம்பரும் கொடுத்தார். பின்பு அவர்கள் மறுபடியும் பிரயாணப்பட்டு, ஒருநாள் தூரமட்டும் நடந்து, டிஸ் என்னும் பட்டணத்திற்குப் போய் அங்கே டெம்பா சிகோ என்பவனுடைய வீட்டில் தங்கினார்கள். மறுநாள் பார்க் என்பவர் காசான்நாட்டு அரசனுடைய சகோதரானுகிய டிக்கீட்டி சிகோ என்ற மனுஷனைக் கண்டு அவனோடு சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்தார். இந்த விருத்தாப்பியமுள்ள மனுஷன் பார்க் என்பவரைக் கண்டபோது மிகுந்த சந்தோஷத்தையும் ஆச்சரியத் தையும் அடைந்து, தன் ஜீவகாலத்திலெல்லாம் ஒரே ஒரு வெள்ளை மனுஷனைமாத்திரம் முன் பார்த்திருந்ததாகச் சொன்னான். கடைசியில் கூனியாகாரி என்னும் நகரத்தில் வாசம்பண்ணும் தன் சகோ தரானுகிய அந்நாட்டு அரசனைப் பார்க் என்பவர் கண்டு அவருக் குக் கனஞ்செலுத்தவேண்டுமென்று ஆலோசனை சொன்னான். அன்றையத்தினம் இம்மனுஷனுடைய அடிமைகளில் ஒருவன் தப்பி ஓடிவீட்டபடியால், அவனைப் பிடித்துக்கொண்டுவரும்படி அநேகர் குதிரைகளின்மேலேறிக்கொண்டு காடுகளுக்குள் போய்த் தேடினார்கள். அப்பொழுது டெம்பாசிகோ என்பவனும் பார்க் என்பவருடைய குதிரையை இரவலாக வாங்கிக்கொண்டு, ஓடிப் போன அடிமையைத் தேடப்போனான். கடைசியில் அவர்கள் அவனைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டுவந்து, ஓர் மரத்தில் கட்டி நன் றாயடித்து, பின்பு அவன் கால்களுக்கு விலங்குபோட்டார்கள்.

டிஸ் என்னும் இப்பட்டணம் ஓர் பெரிய பட்டணமெனினும், சாதாரணமாயுள்ள சுற்றுச்சுவர் இதற்கில்லை. இதற்குள்ளிருக்கும் ஒரு சிறு கோட்டைக்குள் ராஜனுடைய சகோதரானுகிய டிக்கீட்டி

சீகோ என்பவனும், அவனைச்சேர்ந்த ஜனங்களும் வாசம்பண்ணி னார்கள். இப்பட்டணத்தில் வாசம்பண்ணும் ஜனங்களுக்குத் தா னியம் ஆடுமாடு முதலியவைகள் எதேஷ்டமாயிருந்தும், அவர் கள் ஈனமான வஸ்துக்களைச் சாப்பிடுகிறதில் பின்வாங்குகிறதில்லை. அவர்கள் சாதாரணமாய் எலி, அணில், பாம்பு, வெட்டுக்கிளி முதலிய தாழ்வான ஜந்துக்களை வெகு பிரியத்துடன் சாப்பிடு வார்கள். அன்றுதினம் பார்க் என்பவருடன் போயிருந்த ஆட் களில் சிலருக்கு ஒரு பெரிய பாம்பை அடித்து வீருந்துபண்ணி னார்கள்.

மேலும் இப்பட்டணத்தாருக்குள் வேறொரு விநோதமான வழக்கமுண்டு. அதென்னவெனில், அவ்விடத்தில் வாசம்பண்ணும் பெண்கள் முட்டைகளை ஒருக்காலும் சாப்பிடக்கூடாதென்பதே. அவர்கள் இவ்வழக்கத்தை எவ்விதத்திலும் மீறுகிறதே இல்லை. அவ் விடத்திலுள்ள ஒரு பெண்ணிடத்தில் ஒரு முட்டையைக் கொண்டு போய்க் கொடுக்கப்போனால், அது அவளுக்கு மிகுந்த கோபத் தையுண்டாக்கும். அவ்விடத்திலுள்ள ஆண்பிள்ளைகள் முட்டை களை யாதொரு தடையின்றிச் சாப்பிடுவார்கள்.

பாலிப் என்ற ஜந்துக்கள்.

இச்செந்துக்கள் நீரில்வாழும் மகா நுண்ணியபிரானிகள். இ வைகள் பெரும்பாலும் நீர்ப்பூண்டுகளின் கொம்புகளிலும் இலைக ளின் அடிப்புரத்திலும் நிலையாய் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும். பாலிப் பாணது உருவத்தில் மகா நுண்ணிய குழல்போலிருக்கும். இக்குழ லின் ஒரு துணியானது சுற்று ஒடிங்கினதாய் நீர்ப்பூண்டு முதலிய வற்றின்மேல் பலமாய் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும். மற்ற துணியா னது இச்செந்துவின் வாயாம். இவ்வாயைச் சுற்றி நுண்ணிய மீயிர் போன்ற நாலைந்து கரங்களிருக்கும். பாலிப்பாணது ஓர் பூண் டைப்போல எப்பொழுதும் ஓரிடத்தில் நிலையாய் ஒட்டிக்கொண்டி ருக்கிறபடியால், மயிர்போன்ற தன் நீண்டகரங்களை எவ்வேளையி லும் ஜலத்தில் நீட்டிவைத்துக்கொண்டிருந்து, ஏதாகிலும் சிறிய ஜந்துக்கள் சமீபித்துவந்தால் உடனே அவற்றை அக்கரங்களினால் பிடித்துச் சுருட்டிக்கொண்டுவந்து தன் வாயில் போட்டுக்கொள்

ளும். இவ்வாறு பாவிப்பானது சிலவேளை தன்னிலும் இரண்டத் தனை பருமனுள்ள பூச்சிகளையும் புழுக்களையும் பிடித்துத் தின்னும். இச்செந்துக்கள் பலுகும் விதம் மிகவும் விநோதமானது. இவைகளுக்கும் ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் மில்லை. பூண்டுகளினின்று நூதன இலைகள் கொம்புகள் எப்படித் தளிர்ந்து வெளிப்படுகின்றனவோ அப்படியே ஒரு பெரிய பாவிப்பின் பக்கங்களினின்று இளம்பாவிப்புகள் தளிர்ந்து வெளியே புறப்படும். சிலவேளை இவ்விளம்பாவிப்புகள் தம் தாயின்மேல் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் போதே அவற்றின் பக்கங்களினின்றும் அவற்றின் குட்டிகளாகிய வேறு இளம்பாவிப்புகள் புறப்படுகிறதுண்டு. இவ்வாறு ஒரு பாவிப்பிலே இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளான பாவிப்புகளைக் காண்பது அரிதல்ல. பெரும்பாலும் குட்டிபாவிப்புகள் தம் தாயினின்று முளைத்த சொல்பகாலத்திற்குள்ளே அதினின்று உதிர்ந்து சமீபத்திலுள்ள நீர்ப்பூண்டுகளின்மேல் ஒட்டிக்கொள்ளும். சிலவேளை மேற்காட்டியபிரகாரம் அவைகள் தம் தாயின்மீதே ஒட்டிக் கொண்டிருந்து அதைப்போலவே தமக்குவேண்டிய ஆகாரஞ் சம்பாதித்து ஜீவித்துத் தமக்குக் குட்டிகளாகிய இளம்பாவிப்புகளைத் தம்மினின்று பிறப்பிக்கின்றன.

இந்துண்ணிய ஜந்துக்களுக்கு வேறொரு அதிசயமான தன்மையுண்டு. அதென்னவெனில்: இச்செந்துக்களை நாம் எத்தனை துண்டுகளாய்ச் சேதித்தபோதிலும், சொல்பகாலத்திற்குள் ஒவ்வொரு துண்டும் ஒவ்வொரு பூரணமான பாவிப்பாகிவிடும். ஒரு பாவிப்பை உடல் வேறாகவும் கரங்கள் வேறாகவும் துண்டிப்போமானால், உடலானது தனக்குக் குறைவாயிருக்கிற கரங்கள் ஐந்தையும் தன்னிலிருந்தே பிறப்பித்துக்கொண்டு, ஒரு பூரணமான பாவிப்பாகிவிடும். அப்படியே பிரிக்கப்பட்ட ஐந்துகரங்களில் ஒவ்வொன்றும் தனக்கு ஒரு உடலையும் நான்கு கரங்களையும் பிறப்பித்துக்கொண்டு ஒரு நூதன பாவிப்பாகிவிடும். இப்படியே ஒரு பாவிப்பை நூறு சிறுதுண்டுகளாக்கினாலும் இந்நூறு துண்டுகளும் நூறு பூரணபாவிப்புகளாகிவிடும். மேலும் குழல்போன்ற பாவிப்பின் உடலை உட்புரத்தை வெளிப்புரமாகத் திருப்பினாலும், அதினால் யாதொரு சேதமும் அதற்குச் சம்பவிப்பதில்லை.

கலாபிரியா நாட்டிலுண்டான
பூகம்பத்தைப் பற்றிய விவரம்.

பூகம்பம் என்பது பூமி அதிர்தலே. இது மகா பயங்கரமான சம்பவம். இதுண்டாகும்பொழுது திகிலையுண்டாக்கத்தக்கதாக பூமியிலிருந்து மடமடென்று பெருந்தொனிகளுண்டாகி உடனே பூமி மகா பயங்கரமானவிதமாய் அசையும். அவ்வேளைகளில் மலைகள் உடைந்து, பள்ளத்தாக்குகள் மேவுண்டு, ஆறுகள் நீரோட்டங்கள் தம்வழிகளினின்று விலகி, பட்டணங்கள் மாடமாளிகை கூடகோபுரங்கள் கீழே விழுந்து அழிந்துபோகின்றன. சில சமயங்களில் பூமி பயங்கரமானவிதமாய்ப் பிளந்து வீடுகளையும் ஜனங்களையும் விழிங்கிப்போடுகின்றது. பூகம்பத்தைப்போல் பயங்கரமான அழிவையுண்டாக்கத்தக்கது வேறொன்றுமில்லை. 1638-ம் வருஷத்தில் ஐரோப்பாக்கண்டத்தின் தென்பாகத்திலுள்ள கலாபிரியாநாட்டில் மகா பயங்கரமான பூகம்பமொன்று சம்பவித்தது. அதைக் கண்ணூரக்கண்டவரும் பேர்போன வித்துவானுமான கொர்ச்சொர் என்பவர் அதன் விவரத்தைப்பற்றிப் பின்வரும் சரித்திரத்தை எழுதியிருக்கிறார்.

“நானும் என் தோழர் நாலுபேருமாக ஒரு படவை அமர்த்திக் கொண்டு சிசிலித்தீவிலுள்ள மெசினாபட்டணத்துத் துறைமுகத்திலிருந்து புறப்பட்டு, பிலோரஸ் என்னுங் கரைமுனைப் பட்டணத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தோம். கலாபிரியா என்னும் நாட்டிலுள்ள யூலியியா என்ற நகரத்தில் எங்களுக்குக் கொஞ்சம் அவசியமான அலுவலிருந்தபடியால், அவ்விடத்திற்குப் போய்க் கொஞ்சக்காலம் தங்கியிருக்கவேண்டுமென்று உத்தேசித்திருந்தோம். ஆனால் நாங்கள் எண்ணின எண்ணம் சர்வகாருண்ணிய கடவுளது திருச்சித்தத்திற்கு மாறியிருந்தபடியால், எங்கள் நோக்கத்திற்கு அநேக பெரும் இடையூறுகள் நேரிட்டன. எப்படியெனில், நாங்கள் பிலோரஸ் துறைமுகத்தினின்று அடிக்கடி படவிலேறி யூலியியாநகரத்தை நோக்கிப்போக எத்தனித்தும், கொடிய பெருங்காற்றின் கரேத்தினால் எங்கள் படவானது முன்னிட்டிச் செல்ல ஏதுவில்லாமல், திரும்பத்திரும்ப பிலோரஸ் கரையில்தானே தள்

ளுண்டு சேர்க்கப்பட்டது. இதனால் மூன்றுநாள்மட்டும் நாங்கள் இப்பட்டணத்தில்தானே தாமதிக்ரும்படி நேரிட்டது. கடைசியில் நான்காந்தினத்தில் நாங்கள் இப்படி அதிகக் காலதாமசஞ்செய்வது எங்கள் மனதிற்கு மிகவும் வெறுப்பாயிருந்தபடியால், கடல் இன்னும் *அதிகமாய் கோஷ்டித்துக்கொண்டிருந்தும், அதற்கஞ்சாமல் படவிலேறி எவ்விதத்திலும் முன்னிட்டுச்சென்று உத்தேசித்திருந்த நகரம்போய்ச் சேரத் தீர்மானித்துத் துணிந்து புறப்பட்டோம். இவ்வாறு நாங்கள் வெகு வருத்தத்தோடு முன்சென்று காரிப்பிஸ் என்னும் குடாக்கடலுக்குச் சமீபமாய்ப் போனபோது, அதில் பிரம்மாண்டமான நீர்ச்சுழியொன்று உண்டாகி, ஜலம் சுற்றிலும் உயர்ந்து உள்ளே வரவரத் தாழ்ந்து மத்தியில் மிகவுங் குழிந்து பாதாளமாய்க் காணப்பட்டது. நாங்கள் இதைக் கடந்து பின்னும் சுற்றுதூரஞ்சென்று எங்கள் கண்களை ஏறெடுத்துப்பார்த்தபோது, அக்கினிகக்கும் மலையாகிய (Aetna) எட்னாவின் உச்சியிலிருந்து மலைகள்போல திரள்திரளாய்ப் புகை எழும்புவதையும், அப்புகையினால் அத்தீவு முழுமையும் மூடப்பட்டு, அதன் கரையெல்லாம் எங்கள் கண்ணுக்கு மறைக்கப்பட்டிருந்ததையுங் கண்டோம். இதையும், அங்கு அடிக்கடி உண்டான பயங்கரமான தொனியையும், அவ்விடத்தில் எழும்பின மிகுந்த கந்தகநாற்றத்தையும் நான் யோசித்தபோது, வெகுசீக்கிரத்தில் ஏதோ பெருமோசங்கள் சம்பவிக்கப்போகின்றனவென்று அதுமானித்து மிகுந்த திகிலடைந்தேன். அச்சமயத்தில் கடலானது முன் நாங்கள் ஒருக்காலும் பார்த்திராத விகாரதோற்றத்தையுடைத்தாயிருந்தது. அத்தோற்றம் எப்படிவிருந்ததெனில்: ஒரு ஏரியின்மேல் மழையானது சந்ததாராயாய் வெகுபலத்தோடு வருஷித்தால், அவ்வேரியெங்கும் ஜலம் தத்தளித்து எண்ணிறந்த குமிழிகளைப் பிறப்பிப்பதுபோலவே, கடலானது அச்சமயத்தில் ஆச்சரியமானவிதமாய்த் தத்தளித்துக்கொண்டிருந்தது. ஆகிலும் அவ்வேளையில் காற்றுவது மேகமாவது கிஞ்சித்துமில்லாது, சுற்றிலும் அபூர்வமான அமைதியுண்டாயிருந்ததைக் கவனித்து நான் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டேன். இத்தியாதி காரியங்களை நோக்கி அதிசீக்கிரத்தில் புகம்பமுண்டாகுமென்று என் தோழரை எச்சரித்தேன். பின்பு நாங்கள் வெகு துரிதப்படுத்தி கரைசேர எங்களாலியன்ற முயற்சியெல்லாஞ்செய்து, கடைசியில் துரோபியா என்னும் நகரத்தைச்

சேர்ந்து, கடலின் பயங்கரமான மோசங்களுக்குத் தப்பிப் பிழைத் ததற்காக மிகவும் சந்தோஷப்பட்டு தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்தினோம்.

நாங்கள் இப்படி கரைசேர்ந்ததினால் எங்களுக்குண்டாயிருந்த சந்தோஷம் அற்பசந்தோஷமாயிருந்தது. எப்படியெனில், நாங்கள் கடற்கரையிலிருந்து அப்பட்டணத்திலுள்ள சர்வகலாசாலைக்குப் போய்ச் சேருமுன்னதாக, ஆயிரம் பதினாயிரம் வண்டில்கள் ஒரு மிக்க வேகமாய் ஓடினால் அவற்றின் சக்கரங்களினால் உண்டாகும் பேரினாச்சலுக்கு ஒப்பான பயங்கரமான ஓர் தொனி திடீரென முழங்க, நாங்கள் மிகவும் திடுக்கிட்டுத் திகிலடைந்து மதிமயங்கி நின்றோம். இதற்குச் சற்றுநேரத்திற்குள் மகா பயங்கரமான பூகம்ப மொன்றுண்டாகி, நாங்கள் நின்றுகொண்டிருந்த பூமி முழுமையும் கிடுகிடுன்று நடுங்கி அதிர, எங்கள் நிலை மேலும் கீழுமாய்த் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கும் திராசின் தட்டுகளில் நின்றும்போலிருந்தது. மேலும் இப்பூமியதிர்தல் வரவர அதிகப்பட நாங்கள் நிமிர்ந்துநின்பது அசாத்தியமான காரியமானபடியால் நான் முகங்குப்புறத் தரையின்மேல் விழுந்தேன். இதற்குள்ளாக என்னைச் சுற்றிலுமுள்ளவைகளெல்லாம் அதிபயங்கரமும் ஆச்சரியமுமான விதமாய் நாசப்பட்டுப்போவதைக் கண்டு சொல்லிமுடியாத திகிலடைந்தேன். எப்பக்கத்திலும் மடமடென்று கீழே விழுந்து நொறுங்குகிற வீடுகளையும், கிடுகிடுன்று அதிர்ந்து தகர்ந்து தரையில் விழுந்து தவிடுபொடியாகும் மாடமாளிகை கூடகோபுரங்களையும், அபயக் குரல் துயரக் கூக்குரலிட்டுக்கொண்டு மடிந்துபோகும் ஜனங்களையும் கண்டு சகிக்கக்கூடாத திகிலடைந்து மதிமயங்கிக்கிடந்தேன். எத்திசையை நோக்கிப்பார்த்தாலும் பயங்கரமான நாசமோசங்களையன்றி வேறொன்றையும் நான் காணவில்லை. தப்பித்துக் கொள்ளும்பொருட்டு எவ்விடத்திற்கு ஓடிப்போக நினைத்தாலும் ஓரிடமாவது மோசமற்றதாய்க் காணப்படவில்லை. ஆகையால் என்கடைசி அடைக்கலமாகக் காருண்ணிய கடவுளுடைய திருக்கரங்களுக்கு என்னை ஒப்புக்கொடுத்தேன். அந்நேரத்தில் இவ்வுலகத்திற்குரிய எவ்வித சந்தோஷமும் அற்பமும் மாய்கையுமானதாகவும், உலகசெல்வம், கனம், அதிகாரம், ராஜசம்பத்து முதலியவைகளெல்லாம் உபயோகமற்ற சப்தங்களுக்கும், நீர்மேலெழும்பும் குமிளிகளுக்கும் ஒப்பாயிருந்ததாகவும் எனக்குத் தெளிவாய்த் தோன்றின.

மாணத்தினால் பிடிக்கப்பட்டு நித்தியத்திற்குப்படுவது இந்நிமிஷமோ. இதற்கடுத்த நிமிஷமோவென்றிருக்கும் அத்தருணத்தில், என் நம்பிக்கையும் ஆறுதலும் கிருபாநிதியாகிய கடவுளிடத்தேயிருந்தது. ஆகிலும் சற்றுநேரத்திற்குப்பின்பு நான் சுற்றிப்பார்த்த போது, எம்பக்கத்திலும் அழிவும் நாசமோசமும் சம்பவித்திருக்க எனக்கு யாதொரு சேதமுநேரிடவில்லையென்று கண்டு, இனிமோசம்ற்ற ஓரிடத்திற்குப் போய்ச் சேரவேண்டுமென்று தீர்மானித்து, என்னாலியன்றமட்டும் விரைவாய் ஓடிக்கடற்கரைபோய்ச் சேர்ந்து, அங்கே சற்றுநேரம் பயத்தினால் புத்திமயங்கினவனாய் நின்றேன். பின்பு என் தோழனாரும் நாங்கள் விட்டுவந்த படவையுந் தேடி சற்றுநேரத்திற்குப்பின் கண்டுபிடித்தேன். ஆனால் நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்தபோது ஒருவனாவது தான் தப்பிவந்த விதத்தைப்பற்றியாவது அல்லது வேறெந்த சங்கதியைப்பற்றியாவது பேசத்துணியாமல், எல்லாரும் கொடிய திகில்கிறைந்த முகமுள்ளவர்களாய் மௌனமாய் நின்றோம்.

பின்பு நாங்கள் தீவிரித்து அம்மோசமான கரையினின்று எங்கள் படவிலேறிக்கொண்டு கரையோரமாய் யாத்திரைசெய்து, மறுநாள் ரோச்செட்டா என்னும் பட்டணத்தைச்சேர்ந்து பூமி இன்னும் பலமாய் அதிர்ந்துகொண்டிருந்தும், கரையிறங்கி அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் சத்திரத்திற்குப் போக உத்தேசித்து நடந்தோம். நாங்கள் அதைக்கிட்டி சேருமுன்னதாக மிகுந்த பயமும் நடுக்கமுமடைந்து, எங்கள் படவைநோக்கித் திரும்பி ஓடிவரும்படி நேரிட்டது. நாங்கள் வெகு விரைவாய் ஓடிவந்து படவிலேறின சற்றுநேரத்திற்குள், கொஞ்சங்குறைய அப்பட்டணமுமுமையும் நாங்கள் போய்த்தங்க உத்தேசித்த சத்திரமும் ஒரு நிமிஷநேரத்தில் தாமட்டமாகி நிர்மூலமானதையும், அங்குள்ள குடிகள் அநேகர் அழிக்கப்பட்டதையும் கண்டு மிகுந்த திகிலடைந்து ஏங்கினோம். பின்பு நாங்கள் கரையையடுத்துநிற்பது மோசமென்று கண்டு உடனே அவ்விடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டோம். எங்கள் சிறு படவு கோஷ்டித்துக்கொண்டிருந்த கடவில் ஓர் சிறு துரும்பு போலத் தத்தளிக்க நாங்கள் மிகுந்த வருத்தத்தோடு யாத்திரை செய்து, கடைசியில் துரோபியாபட்டணத்திற்கும் நாங்கள் போக வேண்டிய பூவீமியா நகரத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள லோபீசியம் என்ற இடத்தைச் சேர்ந்து கரையிறங்கினோம். இவ்விடத்தில்

நின்றுகொண்டு நாங்கள் எப்பக்கத்தைப் பார்த்தபோதும் மகா பரிதாபமானவிதமாய்ப் பட்டணங்களும் கிராமங்களும் அழிக்கப்பட்டுத் தரைமட்டமாக்கிக் கிடக்கிறதையே கண்டோம். மேலும் இதற்கு அறுபதுமையில் தூரத்திலிருந்த (Strombolo) ஸ்திராம் போலோ என்ற அக்கினிகக்கும் சிறுமலையின் உச்சியிலிருந்து பயங்கரமான அக்கினிச்சவாலைகள் பேரினாச்சலோடு எழும்புவதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டோம். இப்படி நாங்கள் தூரத்திலுள்ள காரியங்களைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கையில் சமீபத்திலுண்டான பூமிஅதிர்வின் தொனியொன்றைக் கேட்டு நாங்கள் மிகவும் திடுக்கிட்டோம். அத்தொனி வரவர அதிகப்பட்டு நாங்கள் நின்ற பூமி மகா பயங்கரமானவிதமாய் அசையத் துவங்கிற்று. பின்பு நாங்கள் அவ்விடத்தில் உறுதியாய் நிற்பது அசாத்தியமான காரியமாய்விட்டபடியால், எங்களுக்குச் சமீபத்தில் முளைத்திருந்த செடிகளைப்போய்க் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டோம்.

சற்றுநேரஞ் சென்றபின் பூமிஅதிர்ச்சியின் பலம் கொஞ்சங்குறையவே, நாங்கள் எழுந்துநின்று எங்கள் பார்வைக்குள்ளாகச் சமீபதூரத்திலிருந்த யூவீமியா நகரத்திற்குப் படவிலேறிக் கொண்டு செல்லவேண்டுமென்று உத்தேசித்து அதற்கு எத்தனஞ்செய்கையில், நான் அந்நகரமிருந்த திசையைநோக்கிப்பார்க்க, அது நின்றஇடத்தைப் பயங்கரமான இருண்டமேகமொன்று மூடிக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன். அப்பால் நாங்கள் அம்மேகம் கலைந்துபோகும்படிங் காத்திருந்து, பின்பு அந்நகரத்தைக் கூர்ந்துபார்த்தபோது, அது எங்கள் கண்ணுக்குத் தென்படாதவண்ணம் பூமிக்குள் தாழ்ந்துபோய்விட்டதென்றும், அது நின்றஇடத்தில் தூர்க்கந்தமான ஏரி ஒன்று தூதன்மாய்த் தோன்றியிருக்கிறதென்றும் கண்டு, மிகுந்த ஆச்சரியத்தையும் திகிலையுமடைந்தோம். பின்பு நாங்கள் தூக்கசாகரத்தில் மூழ்கினவர்களாய் எங்கள் படவில் ஏறிக் கொண்டு, யூவீமியா நகரத்தின் கரையோரமாய்ப் போய் அதற்குச் சம்பவித்த மகா பயங்கரமான முடிவைப்பற்றிய விவரத்தை எங்களுக்குச் சொல்லுவதற்கு ஒரு மனுஷனாவது அவ்விடத்தில் மீந்திருக்கமாட்டானாவென்று நாங்கள் எங்குந் தேடிப்பார்த்தோம். கடைசியில் கடற்கரைஓரத்தில் ஓர் சிறுபையன் பயத்தினால் புத்திபேதலித்தவனாய் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கக்கண்டு, நாங்கள் அவனண்டைபோய், அப்பட்ட

ணத்திற்குச் சம்பவித்த முடிவைப்பற்றி அவனிடத்தில் வெகு ஆவலாய் விசாரித்தோம். ஆனால் அவன் எங்களைப்பார்த்து ஒன்றும் பேசாது மௌனமாயிருந்தான். அப்பால் மிகுந்த பட்சத்தையும் உருக்கத்தையும் காட்டி, எங்களாவியன்றமட்டும் அவனிடத்தில் நயவசனங்களைப் பேசி, அங்கு சம்பவித்த காரியங்களை எங்களுக்குச் சொல்லும்படி அவனை வேண்டிக்கொண்டோம். ஆகிலும் அவன் எங்களோடு ஒன்றும் பேசாது அங்கு சம்பவித்த பெருமோசத்தைக் கண்டதினால் புத்திகலங்கிப்போனவனாக நின்றான். பின்பு நாங்கள் எங்களிடத்திலிருந்த போஜனபதார்த்தங்களில் சிலவற்றையெடுத்து அவன் முன் வைத்து, மிகுந்த பக்ஷாபத்தோடு அவனுடன் பேசி, அவற்றை எடுத்துச் சாப்பிடும்படி சொன்னோம். ஆனால் அவற்றை அவன் பார்த்தபோது மிகுந்த வெறுப்படைந்தவனாகக் காணப்பட்டு ஒன்றையுந் தொடவில்லை. பின்னும் நாங்கள் அவனோடு பக்ஷமாய்ப் பேசி, அந்நகரத்தின் அழிவைப்பற்றி விசாரித்தபோது, அவன் தன் கையை நீட்டி, அப்பட்டணம் நின்ற இடத்து தூதனமாய்த்தோன்றின ஏரியைத் தூண்டிக் காட்டிவிட்டு, வேறொன்றும் பேசாது பித்தங்கொண்டவனைப்போல் சமீபத்திலிருந்த காட்டுக்குள் ஓடிப்போய்விட்டான். பின்பு அந்த ஏழைப் பையனுக்கு என்னசம்பவித்ததோ தெரியவில்லை. மிகவும் சிறப்புப்பொருந்திய யூவியியா நகரத்திற்கு அகஸ்தாத் / ய் நேரிட்ட முடிவு இதுவே. பின்பு நாங்கள் மிகுந்த துக்கமுள்ளவர்களாய் எங்கள் படவிலேறி, அவ்விடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுக் கரையோரமாய் யாத்திரைசெய்கையில், இருநூறுமையில் தூரத்திற்கு எங்கேபார்த்தாலும் எண்ணிறந்த கிராமங்களும் பட்டணங்களும் பூகம்பத்தினால் அழிக்கப்பட்டுச் சின்னொப்பின்னமாய்த் தரைமேல் சூடிப்பதையும், ஜனங்கள் குடியிருக்க வீடுகளில்லாமல் பரிதாபமானகோலமாய் வயல்வெளிகளில் சிதறிநிற்பதையும் கண்டு மிகவும் பரிதபித்தோம். கடைசியில் நாங்கள் நெப்பில்ஸ் நகரத்திற்கு வந்துசேர்ந்து துயரநிறைந்த எங்கள் யாத்திரையை முடித்து, கடலிலும் கரையிலும் எண்ணிறந்த மோசங்களினின்று எங்களை ஆச்சரியமானவிதமாய் ரக்ஷித்துக் காப்பாற்றின கடவுளுக்கு அத்தியந்தபணியாய் ஸ்தோத்திரஞ்செலுத்தினோம்.

சமரசாரம்.

ஆகாயகங்கை.—பெப்ரவரி 17உ நன்னம்பிக்கை முனைக் குச் சமீபமாயுள்ள மேல்விக்டோரி என்னும் இடத்தில் அபூர்வமான வெள்ளம் உண்டாகி முப்பது வீடுகள் முழுதும் சேதமாயின. சமார் நூறுபேர் பிராணசேதம் அடைந்தார்கள். உண்டான வெள்ளம் விவசாயக்காரனாகிய யூஜ் என்ற ஒருவனுடைய கழனியில் தொடங்கினதென்று தெரிகின்றது. அவனுடைய வீடும் அதைச்சேர்ந்த கட்டடங்களும் அவைகளில் உள்ள தானியவகைகளும் ஜீவஜந்துக்களும் அந்த வெள்ளத்தினால் அகஸ்மாத்தாய் வாரிக்கொள்ளப்பட்டன. அவனுடைய மனைவியும் ஒன்றுதவிர எல்லாப் பிள்ளைகளும் பிராணசேதம் அடைந்தார்கள். உண்டான அதிசயவெள்ளம் என்னவென்று விசாரிக்குமிடத்தில் மழைக்கால் ஒன்றினால் ஆயிற்றென்று தோன்றுகிறது. யூஜ் என்பவனும் அவன் மனைவியும் முதல்முதல் ஆகாயத்தினின்று இரும்பு வஸ்துக்கள் விழுவதுபோலப் பெரிய சப்தம் சடிதியில் கேட்டார்கள். அவர்கள் எட்டிப்பார்க்குமிடத்தில் பிரமாண்டமான ஓர் கார்மேகம் பூமியின்மேல் தங்களுக்கு நேரே விரைந்துவரக் கண்டார்கள். கண்டமாத்திரத்தில் அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை ஏந்திக்கொண்டு வெளிப்பட வெள்ளத்தினால் வாரிக்கொள்ளப்பட்டார்கள். குழந்தையைப் பிடித்த யூஜ் என்பவன் நீந்தி ஆச்சரிய விதமாகத் தப்பித்துக்கொண்டான்.

மாரிகாலத்திலே மழைக்கால்கள் அங்கங்கே கார்மேகங்களின் கீழே தொங்கலாய்க் காணப்படும்; கடல்யாத்திரைகளில் மழைக்கால்கள் கப்பல்கள்மேல் விழுந்து அவைகளை அமிழ்த்துவதும் உண்டு. சிலவேளை அவைகள் கடலில் உண்டாகும்பொழுது கார்மேகத்தின் கீழே கடல்முகம் அதிகமாய்த் தளம்பும். தளம்பும்பொழுது சடிதியில் கடலிலிருந்து பெரிய கால்போல் ஜலம் உயரஏறி மேகத்தோடே கலந்துவிடும். காற்றுக்குப் பின்செல்லும். இப்படியே அது ஒருமணிநேரமட்டும் கடலுக்கும் மேகத்திற்கும் ஊடே செல்லுவதுண்டு. சிலவேளை மேகத்திற்குள் ஒழிந்துபோம், சிலவேளை பலத்தமழையாய் விழவும் கூடும்.